Linux Professional Institute

LPIC-1

جلسه سوم: آشنایی نصب نرمافزار در لینوکس

در این جلسه:

ويدئو دوم:

- دانلود فایل با استفاده از wget
- نصب برنامه از روی سورس کد
- صحبت در مورد مشکلات نصب از روی سورس کد
 - صحبت کلی در مورد پکیج منیجر سیستمهای Debian-based
 - صحبت در مورد طریقهی بررسی یکپارچگی فایلها

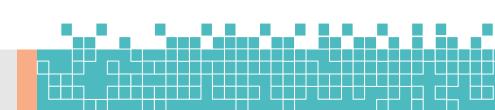
ويدئو اول:

- آشنایی با sed
- آشنایی ابتدایی با تنظیمات کا*ر*ت شبکه
 - صحبت در مورد نصب نرمافزار در لینه کس
- آشنایی با مفہوم پکیجھا و پکیج منیجرھا
 - آشنایی با طریقهی انتقال فایل با SFTP
 - آشنایی با دستور rpm
 - آشنایی با دستور yum

فهرست مطالب

1	مقدمه
	ابزار sedsed ابزار
1	جایگزین کردن یک رشته یا الگو
۲	پاک کردن خط دارای الگو یا رشتهی خاص
٣	تغییر محتوای یک خط
٣	پاک کردن خط دارای الگو یا رشتهی خاص
ξ	تنظیم اطلاعات کارت شبکه از طریق DHCP
δ	تنظیم اطلاعات کارت شبکه به صورت دستی (Static)
Υ	نصب نرمافزار روی لینوکس
λ	آشنایی با مفاهیم اولیه پکیج منیجرها
	پکیج منیجر RPM
	دانلود فایلهای RPM
	انتقال فایل به لینو کس با استفاده از پروتکل SFTP
	دستور RPM
	دریافت اطلاعات در مورد پکیجهای نصب شده روی سیستم
15	نصب کردن و پاک کردن پکیجها
\Y	دلایل به وجود آمدن مشکلات Dependency
١٨	کار کردن با YUM
١٨	نصب نرمافزار
	آپدیت نرمافزار و سیستم
	جستجو برای یک نرمافزار
77	پاککردن یک نرمافزار
77	نصب ریپازیتوریهای جانبی
۲۵	دانلود از وب با استفاده از wget
۲۲	نصب نرمافزار از Source Code
٣١	بررسی Checksum برنامهی دانلود شده
٣٣	تحقيق: لايسنس GPL چيست؟
ψ~	۲۰۰۰ FHS د منتاحة

مقدمه

جلسهی قبل با ابزارهای تغییر و مشاهدهی فایلهای متنی کار کردیم، با ابزار grep آشنا شدیم و به صورت خیلی ابتدایی از regexها استفاده کردیم. در این جلسه، ابتدا در مورد ابزار sed صحبت میکنیم، سپس در مورد چگونگی تنظیم کارت شبکه برای اتصال به اینترنت صحبت میکنیم و چگونگی انتقال فایل به لینوکس با SFTP را یاد میگیریم و در نهایت به سراغ روشهای متفاوت نصب نرمافزار در لینوکس میرویم.

ابزار sed

یکی از ابزارهای بسیار جالب برای تغییر فایلهای متنی، ابزار sed میباشد. sed که مخفف stream editor میباشد، میتواند خروجی یک دستور یا یک فایل متنی را تغییر دهد یا edit کند. sed با توجه به آپشنها و الگوهایی که برایش مشخص میکنیم، متنها را تغییر میدهد. در کل sed فرآیندی نظیر زیر دارد:

- ۱) هر بار، یک خط از متن موجود در ورودی را میخواند.
- ۲) متن آن خط را با آپشنها و الگوهای مشخص شده تطبیق میدهد.
 - ۳) متن را طبق الگو و آپشن مشخص شده تغییر میدهد.
 - ٤) متن تغيير داده شده را STDOUT نمايش مي دهد.

پس از آن که sed تغییرات را در یک خط اعمال کرد، به سراغ خط بعدی میرود و مراحل قبل را تکرار میکند تا به پایان متن برسد. برای استفاده از sed، به صورت زیر عمل میکنیم:

[نام فايل] [الگو] [آپشن] root@localhost ~]# sed[

توجه کنید که اگر به sed نام فایل خاصی را ندهیم، به صورت پیش فرض، تغییرات را روی متن موجود در STDIN خود اعمال میکند.

جایگزین کردن یک رشته یا الگو

ما مى توانيم با استفاده از sed، يک رشته يا الگو را با رشتهاى ديگر جايگزين كنيم. به مثال زير توجه كنيد: [root@localhost ~]# echo "My name is Behnam." | sed 's/Behnam/Earl/' My name is Earl.

همانطور که میبینید، ما خروجی دستور echo را به ورودی دستور sed دادیم. کل نوشتهی موجود بین دو علامت ' ، الگوی ما محسوب میشود. ما ابتدا با نوشتن s، به sed میگوییم که به دنبال جایگزین کردن (replace) هستیم. سپس با قرار دادن یک علامت /، الگویی که دنبال جایگزینی آن هستیم را مینویسیم. پس از آن، یک / دیگر قرار داده و چیزی که میخواهیم جایگزین نتایج الگوی ذکر شده شود را مینویسیم و در نهایت کار را با یک / دیگر تمام میکنیم. ما در دستور بالا، به دنبال جایگزین کردن رشتهی Behnam با Earl بودیم و این کار را با sed انجام دادیم.

نکته: کلیهی الگوهایی که به sed میدهیم باید بین دو علامت ' قرار گیرد.

همانطور که گفتیم sed میتوانید محتویات یک فایل متنی را نیز تغییر دهد. برای مثال:

[root@localhost ~]# cat albatross
My name is Albatross. The Albatross.

2

[root@localhost ~]# sed 's/Albatross/Behnam/' albatross

My name is Behnam. The Albatross.

همانطور که میبینید با قرار دادن نام فایل پس از الگوی مورد نظر، sed اقدام به جایگزین کردن رشتهی Albatross با Behnam کرد.

اما اینجا مشکلی وجود دارد؛ چرا sed فقط اولین Albatross را تغییر داد؟

دلیل این است که به صورت پیشفرض، sed فقط اولین مورد وقوع از یک الگو در یک خط را تغییر میدهد.

برای این که کاری کنیم که sed کلیهی موارد وقوع از یک رشته در یک خط را تغییر دهد، باید دستور را به صورت زیر وارد کنیم:

[root@localhost ~]# sed 's/Albatross/Behnam/g' albatross My name is Behnam. The Behnam.

همانطور که میبینید با قرار دادن g در پایان الگو (پس از آخرین /)، به sed گفتیم که کلیهی موارد وقوع از رشتهی مشخص شده در یک خط را تغییر دهد.

همانطور که گفتیم، sed به صورت پیشفرض تغییراتی که روی یک متن اعمال میکند را روی STDOUT نشان میدهد. یا به عبارتی دیگر، محتویات موجود در فایل اصلی را تغییر نمیدهد. یعنی:

[root@localhost ~]# cat name

My name is Behnam.

My name is also The Albatross.

What's your name?

I don't care for your name...

[root@localhost ~]# sed 's/name/face/' name

My face is Behnam.

My face is also The Albatross.

What's your face?

I don't care for your face...

[root@localhost ~]# cat name

My name is Behnam.

My name is also The Albatross.

What's your name?

I don't care for your name...

همانطور که میبینید، فایل اصلی دچار تغییر نشده است و خروجی sed فقط روی STDOUT نمایش داده شده است. اگر بخواهیم خروجی sed درون یک فایل ریخته شود، باید از redirectorها استفاده کنیم.

پاک کردن خط دارای الگو یا رشتهی خاص

تا به اینجا فقط از sed برای جایگزینی استفاده کردهایم. sed، میتواند خطی که در آن الگوی خاصی موجود باشد را نیز پاک کند. مثلا:

[root@localhost ~]# cat name

My name is Behnam.

My name is also The Albatross.

What's your name?

I don't care for your name...

[root@localhost ~]# sed '/My name/d' name

What's your name?

I don't care for your name...

همانطور که میبینید، ابتدا الگوی خود را بین دو علامت ٔ قرار دادیم و سپس با قرار دادن یک علامت ، رشتهای که میخواهیم دنبال آن بگردیم را مشخص کردیم و سپس یک علامت / دیگر قرار دادیم و پشت سر آن، از d استفاده کردیم. استفاده از d، به معنای پاک کردن خطی میباشد که رشتهی مشخص شده در آن وجود داشته است.

تغییر محتوای یک خط

ما میتوانیم از sed بخواهیم که محتویات یک خط را به طور کامل تغییر دهد. مثلا فرض کنید میخواهیم خط چهارم موجود در فایل name را به صورت کامل تغییر دهیم. برای این کار:

[root@localhost ~]# sed '4cI changed this line.' name
My name is Behnam.
My name is also The Albatross.
What's your name?
I changed this line.

همانطور که میبینید، با قراردادن شمارهی خط مورد نظر (4) قبل از c و نوشتن متن جدید پس از c، به sed میگوییم که محتویات کدام خط را به چه چیزی تغییر دهد.

تنظیم کارت شبکه در لینوکس

ما تا به اینجا برای کار با لینوکس، نیازی به اتصال به شبکه نداشتیم. اما اتصال به یک شبکه و همچنین اینترنت، بسیار کار ما را راحت میکند و دربهای زیادی را به روی ما باز میکند. بیایید ابتدا اطلاعاتی در مورد کارتهای شبکهی موجود در سیستم به دست آوریم. برای این کار، از دستور a ip استفاده میکنیم:

تصویر ۱- مشاهدهی اینترفیسهای شبکهی موجود در سیستم با دستور a

همانطور که در تصویر ۱ میبینید، در حال حاضر دو اینترفیس (کارت شبکه) در سیستم وجود دارد. یکی از آنها اینترفیس soopback میباشد که به آن کاری نداریم. اینترفیس بعدی (ens33)، اینترفیسی است که میتوانیم از طریق آن به اینترنت برویم یا به سیستم SSH بزنیم. البته ممکن است نام این اینترفیس در سیستم شما متفاوت باشد.

ما قصد نداریم در این بخش در مورد مفاهیم شبکه صحبت کنیم، اما برای این که به یک شبکه متصل شویم و به اینترنت برویم، باید به اینترفیس شبکه، یک آدرس IP و یک سری اطلاعات دیگر، اختصاص دهیم. ما میتوانیم این اطلاعات را یا به صورت اتوماتیک (از طریق DHCP)، یا به صورت دستی (استاتیک) به اینترفیس اختصاص دهیم.

تنظیم اطلاعات کارت شبکه از طریق DHCP

DHCP پروتکلی است که به صورت اتوماتیک به هر کارت شبکهای که در خواست کند، IP و سایر اطلاعات مربوط به یک شبکه را میدهد. برای این که به سیستم از این طریق IP بدهیم، باید ابتدا اینترفیس کارت شبکه را روشن کنیم:

[root@localhost ~]# ifup ens33

Connection successfully activated (D-Bus active path:
/org/freedesktop/NetworkManager/ActiveConnection/1)

ما با وارد کردن دستور ifup و نوشتن نام اینترفیس مورد نظر جلوی آن (نام اینترفیس در سیستم ما، ens33 بود، در سیستم شما ممکن است اینترفیس نام دیگری داشته باشد)، اینترفیس کارت شبکه را روشن کردیم. با روشن کردن کارت شبکه، بیایید بار دیگر دستور a ip را اجرا کنیم و وضعیت کارت شبکه را چک کنیم:

```
Iroot@localhost "1# ip a
1: lo: <a href="https://docs.org/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.com/likes.c
```

تصویر ۲- مشاهدهی وضعیت اینترفیس پس از روشن کردن آن

همانطور که میبینید با روشن کردن کارت شبکه، اینترفیس ما به صورت اتوماتیک صاحب یک IP شده است. DHCP به سرور DHCP این کار DHCP است. به محض روشن کردن کارت شبکه، این اینترفیس یک درخواست DHCP به سرور DNS موجود در شبکه فرستاده و در جواب آن، یک آدرس Default Gateway. Subnet Mask IP و اطلاعات Subnet Mask یک درخواست DHCP فرستاد را بعدا با هم دریافت کرده است. دلیل این که اینترفیس به محض روشن شدن یک درخواست DHCP فرستاد را بعدا با هم بررسی میکنیم.

نکته: برای این که سیستم از DHCP اطلاعات شبکه را دریافت کند، باید حتما در شبکهی شما یک DHCP Server نکته: برای این طریق وجود داشته باشد. مثلا مودم ADSL شما در منزل، درون خود یک DHCP Server دارد و شما از این طریق میتوانید از محیط کاری، باید حتما یک DHCP Server داشته باشید تا بتوانید از IP بگیرید.

اطلاعاتی که از طریق DHCP روی کارت شبکه تنظیم میشود، پس از هر بار درخواست (مثلا خاموش و روشن کردن اینترفیس یا سیستم) دچار تغییر شود. این امر هم میتواند یک مزیت باشد و هم یک عیب؛ مزیت آن در این است که به محض ایجاد تغییر در یکی از اطلاعات شبکه مثل آدرس Default Gateway (که برای اتصال به اینترنت به آن نیاز داریم)، DHCP میتواند این تغییر را برای همهی سیستمهای موجود در شبکه بفرستد. اما عیب آن در این است که IP یک سیستم خاص، میتواند دائما دچار تغییر شود، که این امر برای سرورها، اصلا مناسب نیست.

نکتهی دیگر که باید به آن توجه کنید این است که اگر ما سیستم خود را خاموش و روشن کنیم، اینترفیس شبکهی ما نیز خاموش خواهد شد و باید وقتی وارد سیستم شدیم، بار دیگر با دستور ifup آن را روشن کنیم.

این امر ارتباطی به استفاده از DHCP ندارد و در بخش بعدی در مورد دلیل این امر و چگونگی حل آن صحبت خواهیم کرد.

تنظیم اطلاعات کارت شبکه به صورت دستی (Static)

برای این که به سیستم به صورت استاتیک IP بدهیم، باید مقداری تنظیمات دستی (⊕) انجام دهیم. IP استاتیک ثابت است و دچار تغییر نمیشود؛ اما بر خلاف DHCP، هنگام تنظیم IP استاتیک باید در مورد شبکه اطلاعاتی داشته باشیم.

لینوکس اطلاعات مربوط به هر کارت شبکه را روی یک فایل متنی ذخیره میکند. جلسه قبل با ادیتور ۷۱ آشنا شدیم. بیایید فایل تنظیمات کارت شبکه را با این ادیتور باز کنیم و در مورد آن بحث کنیم. تنظیمات کارت شبکه در مسیر etc/sysconfig/network-scripts/ قرار دارد. شما در این مسیر باید به دنبال فایلی باشید که با ifcfg- شروع می شود و پس از آن، نام اینترفیس کارت شبکهی شما نوشته شده است. بیایید این فایل را با هم باز کنیم و آن را بررسی کنیم:

[root@localhost ~]# vi /etc/sysconfig/network-scripts/ifcfg-ens33

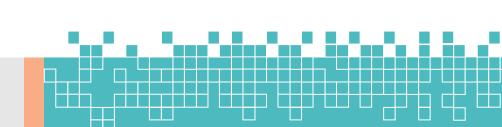
TYPE=Ethernet
PROXY_METHOD=none
BROWSER_ONLY=no
BOOTPROTO=dhcp
DEFROUTE=yes
IPV4_FAILURE_FATAL=no
IPV6INIT=yes
IPV6_AUTOCONF=yes
IPV6_DEFROUTE=yes
IPV6_FAILURE_FATAL=no
IPV6_ADDR_GEN_MODE=stable-privacy
NAME=ens33
UUID=56002cf0-9e73-4617-8e54-3556bdbeb508
DEVICE=ens33
ONBOOT=no

در حال حاضر به اکثر اطلاعات نوشته شده در این فایل کاری نداریم. اما دو خط در این فایل برای ما مهم هستند. در خط چهارم، عبارت BOOTPROTO را میبینید. این خط، مشخص می کند که اینترفیس هنگام روشن شدن، باید از چه طریق IP بگیرد. در حال حاضر جلوی این عبارت، dhcp نوشته شده است، که بدین معناست که اینترفیس هنگام روشن شدن از DHCP Server آیپی می گیرد. اگر بخواهیم این اینترفیس به صورت دستی از ما IP قبول کند، باید مقدار BOOTPROTO را برابر با static قرار دهیم.

سپس در خط آخر، عبارت ONBOOT را میبینید. این عبارت مشخص میکند که این اینترفیس هنگام روشن شدن سیستم باید روشن شود یا نه. دلیل این که در بخش قبل برای روشن کردن کارت شبکه مجبور به استفاده از ifup بودیم، وجود عبارات no جلوی این عبارت بود. اگر این عبارت را برابر با yes قرار دهیم، دیگر هنگام روشن کردن سیستم، نیازی به روشن کردن اینترفیس با دستور ifup نخواهیم داشت.

حال بیایید در مورد تنظیم IP و سایر اطلاعات به صورت دستی صحبت کنیم. برای تنظیم این اطلاعات، کافی است عبارات زیر را درون این فایل اضافه کنیم:

IPADDR=192.168.1.50 NETMASK=255.255.255.0 GATEWAY=192.168.1.1

DNS1=8.8.8.8 DNS2=4.2.2.4

مشخص است هر کدام از این عبارات چه کاری انجام میدهند. IPADDR نشان دهندهی آدرس IP مورد نظر شما میباشد. NETMASK نشان دهندهی Subnet Mask نشان دهندهی Default Gateway نشان دهندهی شما میباشد و DNS و DNS نشاندهندهی سرورهای DNS مورد نظر شما میباشند. فراموش نکنید که پس از وارد کردن این مقادیر، باید فایل را ذخیره کنید.

یس الان فایل ifcfg-ens33 باید شبیه زیر باشد:

[root@localhost ~]# cat /etc/sysconfig/network-scripts/ifcfg-ens33

TYPE=Ethernet PROXY METHOD=none BROWSER ONLY=no **BOOTPROTO**=static DEFROUTE=yes IPV4 FAILURE FATAL=no IPV6INIT=yes IPV6 AUTOCONF=yes IPV6 DEFROUTE=yes IPV6 FAILURE FATAL=no IPV6 ADDR GEN_MODE=stable-privacy NAME=ens33 UUID=56002cf0-9e73-4617-8e54-3556bdbeb508 DEVICE=ens33 ONBOOT=yes IPADDR=192.168.1.50 NETMASK=255.255.25.0 GATEWAY=192.168.1.1 DNS1=8.8.8.8 DNS2=4.2.2.4

خطوط <mark>قرمز</mark>، نشان دهندهی خطوطی میباشند که تغییر دادیم و خطوط آبی نشاندهندهی خطوطی هستند که به فایل اضافه کردیم.

حال برای این که تنظیمات ما اعمال شوند، باید یک بار اینترفیس را خاموش و سپس آن را روشن کنیم:
[root@localhost ~]# ifdown ens33 & ifup ens33]

دستور ifdown، اینترفیس مورد نظر را خاموش کرده و دستور ifup، اینترفیس مورد نظر را روشن میکند. همانطور که میبینید ما بین این دو دستور علامت & را قرار دادیم. این به سیستم میگوید که ابتدا دستور ifdown را اجرا کن و پس از اجرای موفق آن، دستور ifup را اجرا کن. یعنی با این کار، توانستیم در یک خط اینترفیس را خاموش و سپس روشن کنیم. البته میتوانستیم این دستورها را به صورت جداگانه نیز اجرا کنیم.

نکته: استفاده از علامت & بین دو دستور ifdown و ifdown، زمانی که با SSH به سیستم متصل شده باشیم و قصد ایجاد تغییر در تنظیمات کارت شبکه را داشته باشیم بسیار کاربردی خواهد بود؛ چون اگر با SSH به سیستم متصل باشیم و بخواهیم پس از اعمال تغییرات روی اینترفیس شبکه، آن را ابتدا خاموش و سپس روشن کنیم، به محض وارد کردن دستور ifdown، ارتباط ما با سیستم قطع میشود و دیگر فرصتی برای اجرای دستور ifup نخواهیم داشت.

حال بیایید وضعیت اینترفیسها را بررسی کنیم:

```
froot@localhost "I# ip a

1: lo: 〈LOUPBACK,UP,LOURE,UP〉 mtu 65536 qdisc noqueue state UNRNOWN group default qlen 1888

1: lo: 〈LOUPBACK,UP,LOURE,UP〉 mtu 65536 qdisc noqueue state UNRNOWN group default qlen 1888

1: lo: 〈LOUPBACK,UP,LOURE,UP〉 mtu 65536 qdisc 98:88:88

int 127.88 scope host lo

valid_lft forever preferred_lft forever

inet6 ::1/128 scope host

valid_lft forever preferred_lft forever

2: ens33: 〈BROADCAST,MULTICAST,UP,LOURE,UP〉 mtu 1588 qdisc pfifo_fast state UP group default qlen 18

link/ether 88:86:29:5d:15:b8 brd ff:ff:ff:ff:ff

inet 192.168.1.58/24 brd 192.168.1.255 scope global noprefixoute ens33

valid_lft forever preferred_lft lorever

inet6 fc88::e836:955:6eb-67/64 scope link noprefixoute

valid_lft forever preferred_lft forever

static 

default qlen 1880

Static 

valid_lft forever preferred_lft forever
```

تصویر ۳ - وضعیت کارت شبکه پس از از خاموش و روشن کردن اینترفیس

همانطور که میبینید، اینترفیس ما با IP که به صورت static مشخص کرده بودیم روشن شد. حال ما میتوانیم با استفاده از این IP به سیستم لینوکس خود SSH بزنیم و همچنین به دلیل تنظیم DNS و Default Gateway میتوانیم به اینترنت متصل شویم.

نصب نرمافزار روى لينوكس

پرواضح است که یک سیستم لینوکسی بدون نرمافزارهای جانبی، به درد نمیخورد. برای نصب نرمافزار روی لینوکس چندین روش متفاوت وجود دارد. یکی از این روشها، کاملپایل کردن نرمافزار از source code آن برنامه میباشد. اگر برنامهنویسی کرده باشید، میدانید که یک برنامه ممکن است از چندین library استفاده کند، یا برای اجرا، نیاز به یک نرمافزار دیگر داشته باشد. اگر بخواهیم برنامهای را از روی سورس کد نصب کنیم، باید تک تک این لایبرریها و نرمافزارها، یا به عبارتی دیگر، این dependency را نیز در سیستم نصب کنیم؛ که خود آنها نیز ممکن است به یک سری برنامهی و لایبرری دیگر dependency داشته باشند.

اکثر کاربران لینوکس میخواهند یک نرمافزار را به راحتی دانلود و نصب کنند و خود را درگیر مسائلی مثل کامپایل کردن، نصب کردن dependencyها و نکنند. برای حل این مشکل، سیستمهای لینوکسی از برنامهای به نام Package Manager استفاده میکنند. پکیج منیجرها، برنامهها و لایبرریهای متفاوت را به صورت کامپایل شده در کنار هم قرار میدهند و مدیریت و نصب برنامهها را سادهتر میکنند.

توزیعهای متفاوت لینوکس، پکیج منیجرهای متفاوتی برای خود ایجاد کردهاند. معروفترین این سیستمها که اکنون تبدیل به یک استاندارد شده اند، به شرح زیر میباشند:

- (Red Hat Package Management (RPM: اکثر توزیعهای Red Hat-based نظیر CentOS نظیر Fedora و… از این پکیج منیجر استفاده می کنند.
- Debian-based مثل Debian Package Management (Apt): اکثر توزیعهای Debian-based مثل Mint ،Ubuntu و... از این پکیج منیجر استفاده می کنند.

این پکیج منیجرها از نظر مفاهیم اولیه، کاملا شبیه به هم میباشند، اما تفاوتهای جزئی با هم دارند. ما ابتدا با مفاهیم مشترک بین این پکیج منیجرها آشنا میشویم و از آنجا که از توزیع CentOS استفاده میکنیم، تمرکز خود را بر روی پکیج منیجر RPM میگذاریم.

آشنایی با مفاهیم اولیه پکیج منیجرها

همانطور که گفتیم ابتدا میخواهیم با یک سری از مفاهیم که بین همهی پکیجمنیجرها مشترک است، آشنا شویم:

• پکیج (Package)

پکیجها، کلکسیونی از فایلهای متفاوت میباشند. میتوانید به پکیجها به عنوان یک فایل zip نگاه کنید که فایل zip نگاه کنید که فایلها و لایبرریهای لازم برای نصب یک نرمافزار را درون خود دارند. هنگامی که یک پکیج را درون سیستم خود نصب کنید، چندین فایل متفاوت در سیستم قرار میگیرد و پکیج منیجر از موقعیت و عملکرد این فایلها، مطلع خواهد شد.

• دیتابیس فایلهای نصب شده (Installed File Database)

پکیج منیجرها یک دیتابیس از همهی فایلهای نصب شده نگهداری می کنند. این دیتابیس شامل اطلاعاتی در مورد همهی فایلهایی که توسط این پکیج منیجر نصب شده میباشد.

Dependencies

یکی از مهمترین اطلاعاتی که یک پکیج منیجر درون خود نگهداری میکند، اطلاعات مربوط به dependencyهای هر پکیج میباشد. pdependencyها نشان دهنده ی نیاز یک نرمافزار به لایبرری یا نرمافزاری دیگر برای اجرا میباشند. مثلا اگر پکیج A برای اجرا به پکیج B احتیاج داشته باشد، پکیج منیجر در دیتابیس خود این اطلاعات را خواهد داشت. اگر بخواهید پکیج A را بدون نصب پکیج B نصب کنید، پکیج منیجر شما را از نیاز پکیج A به پکیج B مطلع میسازد و اجازه نصب پکیج A را نمی دهد. همچنین اگر بخواهید پکیج B را حذف کنید، پکیج منیجر به شما اجازه نمی دهد، چون نرمافزار A برای اجرا به آن نیاز دارد.

Checksums •

پکیج منیجرها اطلاعات مربوط به تصدیق یکپارچگی یا Integrity یک پکیج را درون خود نگهداری می کنند که این امر به ما کمک می کند تا بتوانیم صحت فایلهای نصب شده را تصدیق کنیم.

آپدیت و پاک کردن

پکیج منیجرها به دلیل نگهداری دیتابیسی از dependencyها و فایلها، کار پاک کردن برنامهها را بسیار ساده میکنند و به دلیل نگهداری دیتابیسی از ورژن نرمافزارها، کار آپدیت کردن را نیز ساده میکنند.

پکیج منیجر RPM

سیستمعاملهایی مانند Fedora ،CentOS و… که Red Hat-based هستند، از پکیج منیجر RPM استفاده می کنند. البته استفاده از این پکیج منیجر محدود به سیستمهای Red Hat-based نیست، برخی از سیستمعاملهای دیگر نظیر SUSE نیز از RPM استفاده می کنند.

فایلهای RPM، پسوند rpm. دارند و نام آنها از الگوی زیر پیروی می کند:

PACKAGE-NAME-VERSION-RELEASE.ARCHITECTURE.rpm

PACKAGE-NAME: نام نرمافزار میباشد. توجه کنید که برخی از اوقات ممکن است اسم پکیج یک نرمافزار با الم خود نرمافزار تفاوت داشته باشد. (مثل apache web server که نام پکیج آن httpd web server است.)

VERSION: شمارهی نسخهی کنونی نرمافزار را مشخص می کند. مثلا ۳ یا ۲٫۱۰.

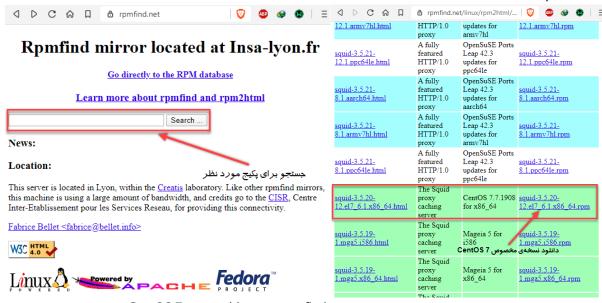
RELEASE: شمارهی build number را مشخص می کند. این شماره، مشخص کننده ی تغییراتی در نرمافزار است که به دلیل کوچک بودن، هنوز منجر به افزایش شمارهی ورژن نشدهاند.

ARCHITECTURE: معماری CPU را مشخص می کند. مثلا سیستمهای ۶۶ بیتی، معماری 86_64٪ دارند. برخی از پکیجها، از کلمهی noarch در این قسمت استفاده می کنند که نشان می دهد این پکیج، روی همهی معماریها اجرا می شود.

دانلود فایلهای RPM

خوب، ما تا اینجا زیاد در مورد rpm صحبت کردیم. اما اگر بخواهیم یک فایل rpm را در سیستم نصب کنیم باید چه کنیم؟ اصلا فایلهای rpm را از کجا بیاوریم؟

بیایید اول یک فایل rpm دانلود کنیم. وبسایتهای زیادی برای دانلود فایلهای rpm وجود دارد. یکی از این سایتها، rpm دانلود کنیم. برای squid دانلود کنیم. برای rpmfind.net میباشد. بیایید به این سایت برویم و پکیج squid را برای centOS را دانلود کنیم. برای این کار کافی است در وبسایت rpmfind، پکیج squid را جستجو کنیم و سپس نسخهی مربوط به CentOS 7 را دانلود کنیم:

تصوير ٤- صفحه ي اصلى وبسايت rpmfind.net و دانلود squid براي CentOS 7

تمرین: فایل rpm برنامهی zsh را برای CentOS 7 دانلود کنید.

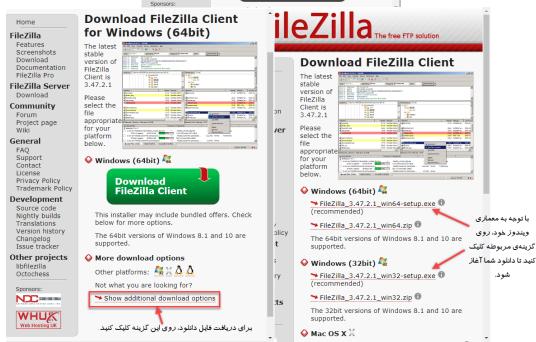
حال یک مشکل بزرگ داریم؛ ما این فایل را دانلود کردیم، اما چگونه میتوانیم آنرا داخل ماشین مجازی لینو کس خود بفرستیم؟

انتقال فایل به لینوکس با استفاده از پروتکل SFTP

ما با استفاده از پروتکل SFTP، میتوانیم فایلهای متفاوت را درون سیستم لینوکس خود منتقل کنیم. اگر به خاطر داشته باشید، ما به لینوکس خود یک IP دادیم. حال که لینوکس ما IP دارد، میتوانیم به این ماشین SSH بزنیم و همچنین از طریق SFTP، عمل انتقال فایل را انجام دهیم.

برای ایجاد ارتباط SFTP بین ویندوز و لینوکس، باید یک نرمافزار SFTP Client دانلود کنیم. ما از FileZilla که <u>filezilla-</u> یک نرمافزار، کافی است به وبسایت <u>filezilla-</u> یک نرمافزار، کافی است به وبسایت <u>project.org</u> بروید و این برنامه را دانلود روی سیستم نصب کنید:

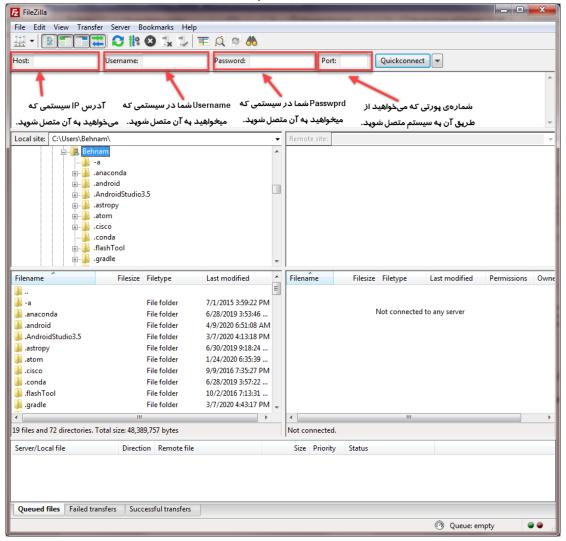

تصویر ۵ - صفحهی اصلی سایت filezilla-project.org و دانلود این نرمافزار

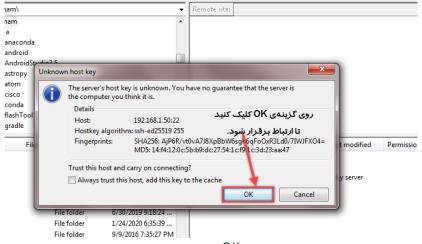
نصب این نرمافزار نکتهی خاصی ندارد، پس آن را توضیح نمیدهیم. پس از نصب نرمافزار و باز کردن آن، با صفحهای نظیر تصویر ۶ مواجه میشوید. در این صفحه ما باید آدرس IP سیستمی که میخواهیم به آن متصل شویم، Username و Password خود در آن سیستم و همچنین شمارهی پورتی که در آن سیستم به اختصاص دارد را در قسمتهای مشخص شده وارد کنیم.

در قسمت Host، باید IP که به ماشین مجازی خود اختصاص دادید را وارد کنید. در بخش «تنظیمات کارت شبکه در لینوکس» در مورد چگونگی بررسی IPهای هر کارت شبکه و همچنین چگونگی تنظیم IP روی سیستم صحبت کردیم. در قسمت Username و Password باید همان اطلاعاتی که هنگام وارد شدن به سیستم لینو کسی خود وارد می کنید را وارد کرده و در قسمت پورت، عدد ۲۲ را وارد کنید؛ چرا که SFTP به صورت پیشفرض از پورت ۲۲ استفاده می کند. در نهایت برای ارتباط با سیستم، دکمهی Quickconnect را بزنید.

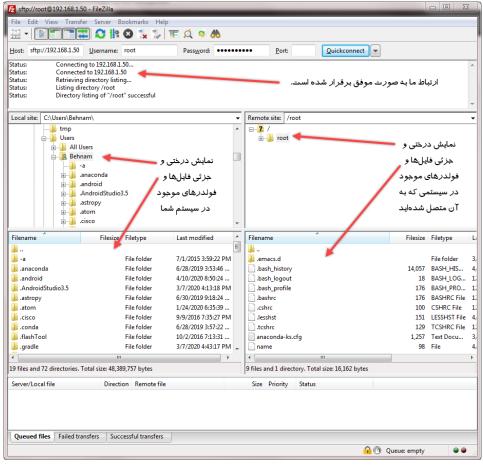

تصویر ۶ - صفحهی اصلی نرمافزار FileZilla

پس از کلیک بر روی دکمهی Quickconnect، در صورت صحیح بودن اطلاعات وارد شده، با صفحهای نظیر تصویر ۷ مواجه میشوید. روی OK کلیک کنید تا ارتباط شما با ماشین مجازی برقرار شود.

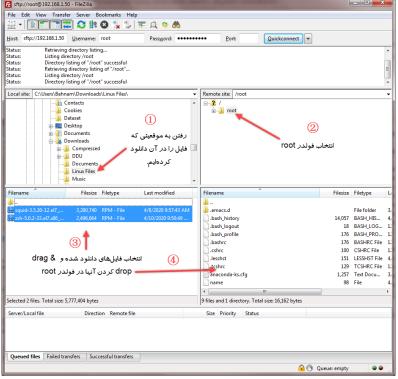

تصویر ۷- انتخاب گزینهی OK جهت وصل شدن به ماشین مجازی

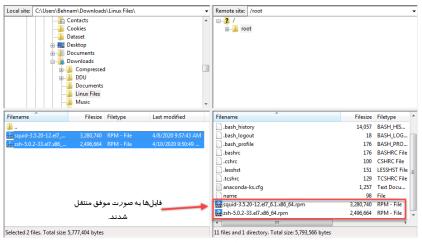

تصویر ۱۸- ارتباط ما با سیستم لینوکسی برقرار شده است.

همانطور که در تصویر ۸ میبینید، اکنون ارتباط ما به صورت موفق برقرار شده است. برای انتقال پکیج squid و zsh که در بخش قبل آن را دانلود کردیم، فایل را از طریق FileZilla روی سیستم خود پیدا کرده (فایل منیجر سمت چپ فایلهای موجود در سیستم ما را نشان میدهد)؛ سپس فایلها را انتخاب کرده و آن را در فولدر root سیستم لینوکسی که به آن متصل شدیم (فایل منیجر سمت راست نشان دهندهی فایلهای موجود در سیستم لینوکسی شما میباشد)، drag and drop کنیم. البته میتوانید فایلها را در هر فولدری که تمایل دارید منتقل کنید، اما ما فایلها را به فولدر root/ منتقل میکنیم.

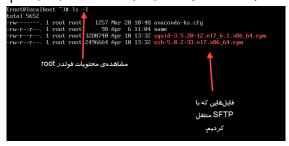

تصویر ۹- مراحل انتقال فایل به سیستم لینو کسی

تصوير ١٠ - انتقال موفق فايل

حال بیایید از منتقل شدن فایل به سیستم لینو کسی خود، اطمینان حاصل کنیم. پس به سراغ سیستم لینو کسی خود میرویم و سپس با استفاده از دستور ۱s، محتویات این فولدر را بررسی میکنیم:

تصویر ۱۱- مشاهدهی فایل منتقل شده

همانطور که میبینید فایل به درستی منتقل شده و ما میتوانیم از این فایل استفاده کنیم.

دستور RPM

ابزار اصلی برای کار کردن با فایلهای RPM، دستور rpm میباشد. شما با استفاده از این ابزار میتوانید فایلهای rpm را روی سیستم نصب کنید، تغییر دهید یا پاک کنید. به صورت کلی، این دستور دارای syntax زیر میباشد:
rpm ACTION [OPTION] PACKAGE-FILE

یعنی شما باید دستور rpm را وارد کنید، سپس حتما یک action برای آن مشخص کنید. پس از آن، میتوانید به صورت دلخواه یک آپشن برای آن مشخص کنید و در نهایت باید نام فایل پکیج مورد نظر را وارد کنید.

دریافت اطلاعات در مورد پکیجهای نصب شده روی سیستم

برای مشاهدهی کلیهی پکیجهای rpm نصب شده روی سیستم، از دستور rpm -qa استفاده می کنیم:

[root@localhost ~]# rpm -qa

. . .

python-pyudev-0.15-9.el7.noarch
virt-what-1.18-4.el7.x86 64

rpm-build-libs-4.11.3-40.el7.x86_64

yum-plugin-fastestmirror-1.1.31-52.el7.noarch

rsyslog-8.24.0-38.el7.x86 64

selinux-policy-targeted-3.13.1-252.el7.noarch

همانطور که میبینید با استفاده از qa -، توانستیم کلیهی پکیجهای موجود در سیستم را مشاهده کنیم. اما بیایید کمی دقیقتر به این دستور نگاه کنیم. همانطور که گفتیم، دستور rpm از ما حتما یک اکشن میخواهد و پس از آن میتوانیم یک آپشن نیز به آن بدهیم. اما در این دستور، اکشن ما کدام است و آپشن ما کدام؟

به شکل ساده تر، این دستور، q - q - q - a میباشد. به طوری که q - نشان دهنده ی اکشن و a - نشان دهنده ی آپشن و ... در کنار دهنده ی آپشن ما میباشد. ما در لینو کس مجبور نیستیم که برای قرار دادن اکشن، آپشن و ... در کنار هم، از خط تیرههای (-) جداگانه استفاده کنیم. به عبارت دیگر، دستور q - a - rpm - qa دقیقا همان معنی rpm - q

بیایید کمی بیشتر در مورد q - صحبت کنیم. با استفاده از این اکشن میتوانیم درون پکیج منیجر جستجو کنیم یا به عبارت دیگر، پکیج منیجر را query کنیم و اطلاعاتی در مورد پکیجهای نصب شده روی سیستم به دست آوریم. مثلا میتوانیم با استفاده از q - و نوشتن نام یک نرمافزار جلوی آن، ببینیم که آن نرمافزار بر روی سیستم نصب شده یا نه:

[root@localhost ~]# rpm -q python python-2.7.5-86.el7.x86 64

همانطور که میبینید با استفاده از q- و نوشتن نام پکیج python، دستور rpm به سراغ جستجو در دیتابیس برنامههای نصب شده رفته و در نهایت، به ما نام کامل پکیجی که روی سیستم نصب شده را نشان میدهد. بیایید این کار را بار دیگر با نرمافزاری که میدانیم در سیستم وجود ندارد امتحان کنیم:

[root@localhost ~]# rpm -q squid package squid is not installed

همانطور که میبینید، اگر نام پکیجی که به p- rpm میدهیم در سیستم نصب نشده باشد، rpm ما را از عدم وجود آن مطلع میسازد.

اما این تنها قابلیت q- نیست. با استفاده از i- پس از q-، میتوانیم اطلاعات دقیق نظیر نسخه، معماری، زمان نصب و کلی اطلاعات دیگر در مورد یک پکیج دریافت کنیم. برای مثال:

[root@localhost ~]# rpm -qi bash

Name : bash Version : 4.2.46 Release : 33.el7 Architecture: x86_64

Install Date: Fri 20 Mar 2020 10:41:29 AM +0330

Group : System Environment/Shells

Size : 3667788 License : GPLv3+

Signature : RSA/SHA256, Fri 23 Aug 2019 01:50:37 AM +0430, Key ID 24c6a8a7f4a80eb5

Source RPM : bash-4.2.46-33.el7.src.rpm

Build Date : Thu 08 Aug 2019 04:39:21 PM +0430

Build Host : x86-01.bsys.centos.org
Relocations : (not relocatable)

Packager : CentOS BuildSystem http://bugs.centos.org

Vendor : CentOS

URL : http://www.gnu.org/software/bash

Summary : The GNU Bourne Again shell

Description :

The GNU Bourne Again shell (Bash) is a shell or command language interpreter that is compatible with the Bourne shell (sh). Bash incorporates useful features from the Korn shell (ksh) and the C shell (csh). Most sh scripts can be run by bash without modification.

همانطور که میبینید با استفاده از qi -، اطلاعات دقیقی در مورد پکیج bash به ما نمایش داده شد. یکی دیگر از کارهایی که میتوانیم با q - انجام دهیم، پیدا کردن dependencyهای هر پکیج میباشد. برای این کار، پس از q -، از R - استفاده میکنیم:

[root@localhost ~]# rpm -qR bash

```
libc.so.6(GLIBC_2.14)(64bit)
libc.so.6(GLIBC_2.15)(64bit)
libc.so.6(GLIBC_2.2.5)(64bit)
libc.so.6(GLIBC_2.3)(64bit)
```

همانطور که میبینید، qR- همهی dependencyهای یک پکیج و نسخهی آنها را به ما نشان میدهد. اگر به خاطر داشته باشید، گفتیم که در لینوکس تنظیمات همهی نرمافزارها و سرویسها از طریق فایلهای متنی انجام میشود. برای این که بدانیم فایلهای متنی مربوط به تنظیمات هر پکیج چه فایلهایی هستند و در کجا قرار دارند، از q- و سپس C- استفاده میکنیم. به صورت زیر:

[root@localhost ~]# rpm -qc postfix

```
/etc/pam.d/smtp.postfix
/etc/postfix/access
/etc/postfix/canonical
/etc/postfix/generic
/etc/postfix/header_checks
/etc/postfix/main.cf
/etc/postfix/master.cf
/etc/postfix/relocated
/etc/postfix/transport
/etc/postfix/virtual
/etc/sasl2/smtpd.conf
```

همانطور که میبینید، با استفاده از qc-، کلیهی فایلهای مربوط به تنظیمات نرمافزار postfix به ما نمایش داده شد.

نصب کردن و یاک کردن یکیجها

حال بیایید سراغ نصب یک پکیج rpm برویم. ما در بخش قبل، فایل rpm مربوط دو برنامهی zsh و squid را دانلود کردیم و آن را داخل ماشین مجازی لینوکس منتقل کردیم. حال بیایید آن را نصب کنیم. ابتدا بیایید zsh را روی سیستم نصب کنیم. برای این کار، باید از i - استفاده کنیم. به صورت زیر:

[root@localhost ~]# rpm -i zsh-5.0.2-33.el7.x86_64.rpm

با وارد کردن این دستور، سیستم به مدت چند لحظه کنترل شل را از شما می گیرد و به سراغ نصب برنامهی zsh می رود.

نکته: در bash، ما مفهومی به نام Tab Autocomplete داریم. یعنی کافیست ابتدای نام یک فایل، فولدر یا یک دستور را بنویسید و سپس دکمهی Tab کیبورد را فشار دهید تا خود bash اقدام به کامل کردن ادامهی نام آن فایل، فولدر یا دستور خاص کند. مثلا در مثال بالا، کافیاست فقط zsh را نوشته و سپس دکمهی Tab را بزنید تا خود bash نام این فایل را برایتان کامل کند.

بیایید از نصب این برنامه اطمینان حاصل کنیم:

[root@localhost ~]# rpm -q zsh
zsh-5.0.2-33.el7.x86_64

همانطور که میبینید، ما توانستیم با استفاده از دستور rpm و اکشن i -، پکیج برنامهی zsh را روی سیستم نصب کنیم.

حال بیایید این پکیج را از روی سیستم حذف، یا uninstall کنیم. برای این کار، از اکشن e- استفاده می کنیم:

[root@localhost ~]# rpm -e zsh
[root@localhost ~]# rpm -q zsh
package zsh is not installed

همانطور که میبینید با استفاده از e-، توانستیم برنامهی zsh را به سادگی از روی سیستم پاک کنیم.

نکته: توجه کنید که برای پاککردن یک پکیج، نباید نام فایل rpm آن پکیج را به دستور rpm بدهید، بلکه فقط باید نام برنامه را به دستور rpm بدهید.

اما اینجا مشکلی هست. اگر کمی به نتیجه ی دستورهای نصب و حذف برنامه نگاه کنید، میبینید که ما هنگام نصب و هنگام پاک کردن برنامه، چیزی روی صفحه مشاهده نمی کنیم؛ بلکه سیستم فقط به مدت چند لحظه کنترل شِل را از دست ما می گیرد و پس از انجام کار درخواستی، کنترل را به ما باز می گرداند. اگر راهی بود که می توانستیم چگونگی نصب یک پکیج را ببینیم، خیلی بهتر میشد.

برای دیدن چگونگی نصب، آپگرید یا پاک کردن یک پکیج، باید vh - را به اکشن مورد نظر (i - ، U - یا e -) اضافه کنید. بیایید بار دیگر پکیج zsh را روی سیستم نصب کنیم. این بار، از اکشن U - و آپشنهای vh - برای نصب استفاده می کنیم. به صورت زیر:

```
[root@localhost ~]# rpm -Uvh zsh-5.0.2-33.el7.x86_64.rpm
Preparing...
Updating / installing...
1:zsh-5.0.2-33.el7
################################ [100%]
```

همانطور که میبینید با اضافه کردن آپشن ۷h-، میتوانیم چگونگی انجام عملیات را در خروجی ببینیم.

شاید از خود بپرسید که چرا برای نصب، به جای i - از U- استفاده کردیم. U- ابتدا بررسی میکند که پکیج برروی سیستم وجود دارد یا نه؛ اگر وجود داشت، به سراغ آپدیت آن پکیج میرود و اگر وجود نداشت، آن را نصب میکند. به همین دلیل، استفاده از U- معمول تر است.

ما میتوانیم با اضافه کردن آپشن vh- به e-، مراحل پاک کردن یا uninstall کردن یک پکیج از روی سیستم را نیز مشاهده کنیم، اما تست این کار را به شما میسپاریم.

خوب، حال که با چگونگی نصب یک برنامه از طریق rpm آشنا شدیم، بیایید به سراغ نصب برنامهی squid برویم:

[root@localhost ~]# rpm -Uvh squid-3.5.20-12.el7_6.1.x86_64.rpm error: Failed dependencies:

libecap.so.3()(64bit) is needed by squid-7:3.5.20-12.el7_6.1.x86_64 perl(DBI) is needed by squid-7:3.5.20-12.el7_6.1.x86_64 perl(Data::Dumper) is needed by squid-7:3.5.20-12.el7_6.1.x86_64 perl(Digest::MD5) is needed by squid-7:3.5.20-12.el7_6.1.x86_64 squid-migration-script is needed by squid-7:3.5.20-12.el7_6.1.x86_64

همانطور که میبینید، ما موفق به نصب پکیج squid روی سیستم نشدیم. اگر به خروجی دستور نگاه کنید، میبینید که برای نصب برنامهی squid، ابتدا باید dependencyهای آن را حل کنیم. یعنی باید تک تک مواردی که در خروجی از آن نام برده شده را روی سیستم نصب کنیم. این یک مشکل بزرگ است، چون ممکن است هر کدام از این برنامهها نیز احتیاج به یک سری برنامهی دیگر برای اجرا داشته باشند. با این که دستور rpm به ما می گوید که باید دقیقا چه پکیجهایی را برای رفع dependency دانلود کنیم، اما به ما کمکی در نصب این پکیجها نمی کند.

دلایل به وجود آمدن مشکلات Dependency

دلایل به وجود آمدن مشکلات dependency و conflict را میتوان به چند بخش تقسیم کرد:

عدم وجود لايبررى يا برنامههاى جانبى

اکثر برنامهها برای این که به درستی کار کنند، احتیاج به یک سری لایبرری یا برنامههای جانبی دارند. اگر این لایببریها یا نرمافزارها روی سیستم نصب نباشند، برنامه نمیتواند به درستی اجرا شود و ما به مشکل dependency بر میخوریم.

ناسازگاری لایبرری یا برنامهی جانبی با یکیج مورد نظر

گاهی اوقات ما لایبرری یا برنامهی مورد نیاز را روی سیستم داریم، اما نسخهی لایبرری ما با نسخهای که برنامه به آن نیاز دارد همخوانی ندارد.

وجود فایلهای تکراری

گاهی اوقات یک پکیج شامل فایلهایی باشد که از قبل روی سیستم وجود دارند، اما متعلق یک پکیج دیگر میباشند. این امر باعث به وجود آمدن کانفلیکت میشود.

عدم تطبیق نام پکیجها

گفتیم که هر پکیج یک اسم دارد. پکیج منیجرها با توجه به این اسمها، به دنبال dependencyها و کانفلیکتها می گردند. اما گاهی اوقات در برخی از توزیعها، یک پکیج دارای اسم متفاوتی از توزیع دیگر خواهد بود و این امر مشکلاتی را برای ما ایجاد می کند.

کار کردن یا YUM

با این که دستور rpm بسیار کاربردی است، اما محدودیتهای زیادی دارد. مثلا همانطور که دیدیم، با این که دستور rpm ما را از نام dependencyها مطلع میسازد، ولی به ما کمکی در نصب dependencyها نمیکند. برای حل این محدودیتها، هر توزیع لینوکسی برای خود یک سری انبار یا repository که پر از پکیجهای متفاوت میباشد ایجاد کرده است. پکیجهای موجود در این ریپازیتوریها تست شده میباشند و کاملا با هر نسخه از آن توزیع خاص، همخوانی دارند (هر نسخه از هر توزیع، یک ریپازیتوری جداگانه از نرمافزارهای سازگار با خود دارد).

برای اتصال به این ریپازتوریها احتیاج به یک ابزار داریم. توزیعهای Red Hat-based از ابزار yum جهت کارکردن با ریپازیتوریها استفاده میکنند. ابزار yum به ما این امکان را میدهد که نرمافزارهای مورد نظر را با استفاده از ریپازیتوریهای رسمی یک توزیع، نصب، آپدیت، پاک و... کنیم.

نکته: اتصال به این ریپازیتوریها و استفاده از yum، نیازمند وجود ارتباط اینترنت میباشد.

نصب نرمافزار

فرض کنید میخواهیم نرمافزار squid را با کمک yum روی سیستم نصب کنیم. برای نصب یک نرمافزار توسط yum install و همچنین نام نرمافزار مورد نظر را بنویسیم:

[root@localhost ~]# yum install squid

به محض وارد کردن این دستور، با نمایی نظیر تصویر ۱۲ مواجه میشویم. yum ابتدا به سراغ پیدا کردن نزدیک ترین سرورها به موقعیت شما می رود و سپس با اتصال به این سرورها، دیتابیسهای ریپازتیوریهای موجود روی سیستم شما را آپدیت می کند. این امر باعث می شود که برای هر بار جستجو برای یک پکیج، مجبور به اتصال مستقیم به این سرورها نباشیم.

تصویر ۱۲- دستور yum در حال آپدیت ریپازیتوریها

همانطور که در تصویر ۱۳ میبینید، پس از آپدیت ریپازتوریها، ۷um به سراغ پیدا کردن نرمافزار خواسته شده توسط ما و همچنین جستجو و پیدا کردن dependencyهای آن نرمافزار رفت و علاوه بر آن، dependencyهای مربوط به dependencyهای نرمافزار درخواستی را نیز برای ما پیدا کرد.

همانطور که در تصویر ۱۶ میبینید، پس از پیدا کردن نرمافزار و حل کردن همهی dependencyها، yum از لیستی از همهی پکیجهایی که باید دانلود کند به ما نشان میدهد و حجم دانلود و همچنین حجم آنها پس از نصب را به ما می گوید.

تصویر ۱۳ - دستور yum هم نرمافزار squidرا پیدا کرد و هم dependencyهای آن را حل کرد.

	Arch	Version	Repository	Size	1
nstalling:					
squid	x86_64	7:3.5.20-12.el7_6.1	base	3.1 M	
nstalling for dependencies:					
libecap	x86_64	1.0.0-1.el7	base	21 k	
perl-Compress-Raw-Bzip2	x86_64	2.061-3.el7	base	32 k	لاعات موجود در مورد
perl-Compress-Raw-Zlib	x86_64	1:2.061-4.el7	base	57 k	لاعات موجود در مورد کیج squid و کلیهی
perl-DBI	x86_64	1.627-4.el7	base	802 k	كىچ squid ە كلىمى
perl-Data-Dumper	x86_64	2.145-3.el7	base	47 k	يج عندله و و حيد ي
perl-Digest	noarch	1.17-245.el7	base	23 k	dependecهای آن
perl-Digest-MD5	x86_64	2.52-3.el7	base	30 k	O' Gasasperiass
perl-IO-Compress	noarch	2.061-2.el7	base	260 k	1
perl-Net-Daemon	noarch	0.48-5.el7	base	51 k	1
perl-PlRPC	noarch	0.2020-14.el7	base	36 k	1
squid-migration-script	x86_64	7:3.5.20-12.el7_6.1	base	49 k	
ransaction Summary					1
=================================== nstall	+ nackages)				/
	+ naskagas				/

تصویر ۱۶ - لیست پکیجهایی که باید دانلود شوند و انتظار سیستم برای تایید یا رد انجام این عملیات

همانطور که میبینید، سیستم از ما میخواهد که عملیات نصب را تایید کنیم، رد کنیم یا فقط پکیجها را دانلود کنیم اما نصب نکنیم. برای تایید و رفتن به سمت دانلود و نصب پکیجهای ذکر شده، حرف ۷ را وارد کرده و سپس دکمهی Enter را میزنیم. برای رد کردن دانلود و نصب، حرف n را وارد میکنیم و سپس دکمهی Enter را میزنیم و اگر بخواهیم فقط پکیجهای لیست شده را دانلود کنیم اما آنها را نصب نکنیم، حرف b را وارد کرده و سپس دکمهی Enter را میزنیم.

از آنجایی که ما میخواهیم squid را روی سیستم نصب کنیم، عملیات را تایید میکنیم:

تصویر ۱۵- تایید عملیات نصب و شروع دانلود

```
Total download size: 4.5 M
Installed size: 14 M
Is this ok [y/d/M]: y
Downloading packages:
(1/12): perl-Compress-Raw-Zib-2.061-3.el7.x86_64.rpm
(3/12): perl-Lompress-Raw-Zib-2.061-4.el7.x86_64.rpm
(3/12): perl-Lompress-Raw-Zib-2.061-4.el7.x86_64.rpm
(3/12): perl-Osept-1.05-1.067-4.el7.x86_64.rpm
(3/12): perl-Disest-1.17-245.el7.noarch.rpm
(6/12): perl-Disest-1.17-245.el7.noarch.rpm
(6/12): perl-In-Ocompress-2.061-2.el7.noarch.rpm
(6/12): perl-In-Qooper-2.145-3.el7.x0arch.rpm
(6/12): perl-Disest-1.17-245.el7.noarch.rpm
(8/12): perl-Disest-1.17-245.el7.noarch
(8/12): perl-Disest-1.16-0.1-el7.x86_64
(8/12): perl-Disest-1.16-0.1
```

تصویر ۱۶ - نصب پکیجهای دانلود شده

```
Running transaction
Installing: perl-loigest-1.17-245.el7,noarch
Installing: perl-loigest-1.17-245.el7,noarch
Installing: perl-loigest-1.17-245.el7,noarch
Installing: perl-loigest-1.17-245.el7,noarch
Installing: perl-loigest-1.17-245.el7,noarch
Installing: liperl-compress-Rav-Zilib-2.061-3.el7,x86_64
Installing: liperl-compress-Rav-Bzip-2.el61-3.el7,x86_64
Installing: perl-loigest-1.0.7-1.el7,x86_64
Installing: perl-loigest-1.0.7-1.el7,x86_64
Installing: perl-loigest-1.0.7-1.el7,x86_64
Installing: perl-loigest-1.0.7-4.el7,x86_64
Installing: perl-loigest-1.0.1.8-6.4
Installing: perl-loigest
```

تصوير ۱۷ - پايان موفق مراحل نصب

همانطور که میبینید، با استفاده از دستور yum، توانستیم به سادگی و بدون هیچ دردسری، پکیج squid را روی سیستم نصب کنیم.

نکته: ریپازیتوریهای رسمی CentOS، معمولا نسخههای قدیمیتر از نرمافزارها را درون خود دارند. مثلا اگر به سایت squid بروید، میبینید که آخرین نسخهی این نرمافزار، نسخهی ۶٫۱۰ میباشد، اما نسخهی موجود در ریپازیتوری CentOS 7، نسخهی ۴٫۵ میباشد. دلیل این امر، stability میباشد. توزیعهایی که مخصوص سرور هستند، معمولا نسخهای از نرمافزار را که بیشترین میزان stability برای آن نسخهی خاص از سیستم دارد را درون ریپازیتوریهای خود قرار میدهند. اگر با یک دلیل مناسب، نیاز به جدیدترین نسخهی یک نرمافزار دارید، باید آن را از طریق source code نصب کنید. کلمهی کلیدی در اینجا، «دلیل مناسب» میباشد.

اما فرض کنید یک پکیج روی سیستم نصب باشد، اما ما از نصب آن اطلاعی نداشته باشیم و مستقیما به سراغ دستور yum install برویم. در این حالت، yum چه رفتاری از خود نشان خواهد داد؟

بیایید این کار را روی پکیج zsh که در بخش قبل با استفاده از دستور rpm نصب کردیم امتحان کنیم:

[root@localhost ~]# yum install zsh

```
[root@localhost ~] # yum install zsh
Laaded plugins: fastestmirror
Laading mirror speeds from cached hostfile

* base: mirror.ni.net.tr

* extras: mirrors.afghan-wireless.com

* updates: mirrors.afghan-wireless.com

Resolving Dependencies

--> Running transaction check

--> Package zsh.x86 64 0:5.0.2-33.e17 will be updated

--> Finished Dependency Resolution

Dependencies Resolved

Package Arch Version Repository Size

Updating:

zsh x86_64 5.9.2-34.e17_7.2 will be an update

yzh x86_54 5.9.2-34.e17_7.2 updates 2.4 M

Transaction Summary

Upgrade 1 Package

Total download size: 2.4 M

Is this ok [y/d/N]: | Updates | Language | La
```

تصویر ۱۸- عملکرد yum install وقتی پکیج از قبل روی سیستم نصب باشد.

همانطور که میبینید، چون پکیج zsh از قبل روی سیستم نصب شده بود و همچنین در ریپازیتوری سیستم وجود داشت، سیستم به سراغ آپدیت کردن این پکیج، و پاک کردن نسخهی قدیمی این پکیج رفت. اگر عملیات را تایید کنید، با نمایی نظیر تصویر ۱۹ مواجه میشوید:

```
Sah-5.0.2-34.el7_7.2.x86_64 (2/2

Running transaction check
Running transaction test

Transaction test

Transaction test

Running transaction test

Running transaction

Warning: RPMOB altered outside of yum.

Updating: zsh-5.0.2-34.el7_7.2.x86_64

Verifying: zsh-5.0.2-33.el7.x86_64

Verifying: zsh-5.0.2-33.el7.x86_64

Updated:
zsh.x86_64 0:5.0.2-34.el7_7.2
```

تصویر ۱۹- نصب آپدیت پکیج و پاکسازی ورژن قبلی آن

اما اگر آپدیتی برای آن پکیج وجود نداشته باشد، yum چه رفتاری از خود نشان میدهد؟ در آن حالت، yum به ما میگوید پکیج مورد نظر روی سیستم نصب میباشد و هیچ آپدیتی برای آن وجود ندارد:

```
[root@localhost ~]# yum install zsh
Loaded plugins: fastestmirror
Loading mirror speeds from cached hostfile

* base: mirror.ni.net.tr

* extras: mirror.ni.net.tr

* undates: mirrors.afdhan-wireless.com

Package zsh-5.0.2-34.el7_7.2.x86_64 already installed and latest version
Nothing to do
```

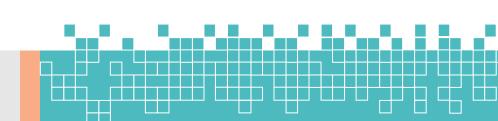
تصویر ۲۰- نتیجهی دستور yum install وقتی پکیج درخواستی نصب و آپدیت باشد.

آیدیت نرمافزار و سیستم

برای آپدیت کردن یک پکیج نصب شده روی سیستم، از دستور yum update استفاده میکنیم. نحوهی آپدیت کردن یک پکیج، دقیقا شبیه چیزی که در تصویر ۱۸ و ۱۹ میبینید میباشد. با این حال، بیایید با استفاده از این دستور، پکیج rsyslog را آپدیت کنیم:

[root@localhost ~]# yum update rsyslog

خروجی این دستور دقیقا شبیه تصویر ۱۸ میباشد و شما میتوانید آپدیت پکیج را انجام دهید یا آن را کنسل

کنید.

اگر دستور yum update را بدون مشخص کردن نام یک نرمافزار اجرا کنیم، yum به سراغ جستجوی آپدیت برای کلیهی پکیجهای نصب شده روی سیستم، اعم از کرنل لینوکس، میرود. این امر بسیار کاربردی است، چون ما میتوانیم با نوشتن یک دستور، همهی پکیجهای موجود در سیستم را آپدیت کنیم. برای این کار، کافی است دستور زیر را اجرا کنید:

[root@localhost ~]# yum update

در تصویر ۲۱، فقط بخشی از خروجی این دستور را میبینید و طبق معمول، میتوانید درخواست آپدیت را تایید، رد، یا فقط فایلهای آیدیت را دانلود کنید.

```
    selinux-policy
    noarch
    3.13.1-252.el7_7.6
    updates
    492 k

    selinux-policy-targeted
    noarch
    3.13.1-252.el7_7.6
    updates
    7.0 M

    sqlite
    x86_64
    3.7.17-8.el7_7.1
    updates
    394 k

    sudo
    x86_64
    18.23-4.el7_7.2
    updates
    842 k

    systemd
    x86_64
    219-67.el7_7.4
    updates
    5.1 M

    systemd-libs
    x86_64
    219-67.el7_7.4
    updates
    411 k

    systemd-sysv
    x86_64
    219-67.el7_7.4
    updates
    89 k

    tuned
    noarch
    2.11.0-5.el7_7.1
    updates
    268 k

    tzdata
    noarch
    2019c-1.el7
    updates
    493 k

    util-linux
    x86_64
    2.23.2-61.el7_7.1
    updates
    493 k

    Transaction Summary

    Install 1 Package

    Upgrade
    52 Packages

    Total download size: 114 M

    Is this ok [y/d/N]:
```

تصویر ۲۱- نتیجهی اجرای دستور yum update

جستجو برای یک نرمافزار

ما با استفاده از yum، میتوانیم در ریپازیتوریها جستجو کنیم. مثلا فرض کنید دنبال پکیجی به نام httpd هستیم. برای این کار، کافی است از دستور yum search استفاده کنیم:

[root@localhost ~]# yum search httpd
Loaded plugins: fastestmirror
Loading mirror speeds from cached hostfile

* base: mirror.centos.jt.iq

* extras: mirror.centos.jt.iq

* updates: mirror.

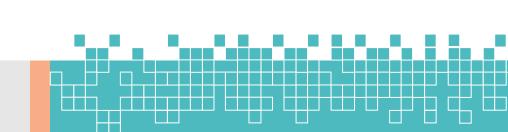
تصویر ۲۲- جستجو در ریپازیتوری با استفاده از دستور yum search

پاککردن یک نرمافزار

ما با استفاده از yum، می توانیم پکیجهای نصب شده را نیز به راحتی پاک کنیم. برای مثال:

[root@localhost ~]# yum remove zsh

با اجرای این دستور، yum به سراغ پاک کردن پکیج zsh میرود و طبق معمول از شما میخواهد که درخواست حذف را تایید یا رد کنید.

نکتهی قابل توجه در مورد دستور yum remove این است که این دستور موقع پاک کردن یک پکیج، هر پکیج دیگری که از آن پکیج استفاده کند را نیز پاک میکند؛ یا به عبارت دیگر، اگر پکیج استفاده کند را نیز پاک میکند؛ یا به عبارت دیگر، اگر پکیج B و C باشد، موقع درخواست پاک کردن پکیج A و C نیز پاک خواهند شد. دستور زیر را در نظر بگیرید:

[root@localhost ~]# yum remove perl

Dependencies Resolved	اریم (perl)	قصد حذف آن <i>ر</i> اد	پکی ج ی که		
Package		Arch	Version	Repository	Size
Removing perl Removing for dependencies		x86_64	4:5.16.3-294.el7_6	@base	22 M
emacs emacs-common		x86_64 x86_64	1:24.3-22.el7 1:24.3-22.el7	@base @base	14 M 68 M
perl-Carp perl-Compress-Raw-Bzip2		noarch x86_64	1.26-244.el7 2.061-3.el7	@base @base	28 k 57 k
perl-Compress-Raw-Zlib perl-DBI		x86_64 x86_64	1:2.061-4.el7 1.627-4.el7	@base @base	137 k 1.9 M
perl-Data-Dumper perl-Digest perl-Digest-MD5		x86_64 noarch x86_64	2.145-3.el7 1.17-245.el7	@base @base	97 k 28 k 54 k
perl-Digest-MD5 perl-Encode perl-Exporter		x86_64 x86_64 noarch	2.52-3.el7 2.51-7.el7 5.68-3.el7	@base @base @base	9.7 M 55 k
perl-File-Path perl-File-Temp	پکیجھایی که	noarch noarch	2.09-2.el7 0.23.01-3.el7	@base @base	49 k 155 k
perl-Filter perl-Getopt-Long	پکیجھایی که از پکیج perl	x86_64 noarch	1.49-3.el7 2.40-3.el7	@base @base	145 k 132 k
perl-HTTP-Tiny perl-IO-Compress perl-Net-Daemon	استفاده	noarch noarch noarch	0.033-3.el7 2.061-2.el7 0.48-5.el7	@base @base	95 k 795 k 116 k
perl-Net-Daemon perl-PathTools perl-PIRPC)	x86_64 noarch	0.48-5.el/ 3.40-5.el/ 0.2020-14.el/	@base @base @base	170 k 69 k
perl-Pod-Escapes perl-Pod-Perldoc	میکنند نیز	noarch noarch	1:1.04-294.el7_6 3.20-4.el7	@base @base	21 k 163 k
perl-Pod-Simple perl-Pod-Usage	همگی پاک میشوند.	noarch noarch	1:3.28-4.el7 1.63-3.el7	@base @base	526 k 44 k
perl-Scalar-List-Utils perl-Socket perl-Storable	مىشوند.	x86_64 x86_64 x86_64	1.27-248.el7 2.010-4.el7 2.45-3.el7	@base @base @base	66 k 112 k 177 k
perl-Storable perl-Text-ParseWords perl-Time-HiRes		noarch x86 64	3.29-4.el7 4:1.9725-3.el7	@base @base @base	16 k 92 k
perl-Time-Local perl-constant		noarch noarch	1.2300-2.el7 1.27-2.el7	@base @base	43 k 26 k
perl-libs perl-macros		x86_64 x86_64	4:5.16.3-294.el7_6 4:5.16.3-294.el7_6	@base @base	1.6 M 5.0 k
perl-parent perl-podlators perl-threads		noarch x86 64	1:0.225-244.el7 2.5.1-3.el7 1.87-4.el7	@base @base @base	8.0 k 281 k 96 k
perl-threads-shared squid		x86_64 x86_64	1.43-6.el7 7:3.5.20-12.el7_6.1	@base @base	72 k 10 M
Transaction Summary					
Remove 1 Package (+38 De	pendent packages)	··············		·····	
Installed size: 132 M Is this ok [y/N]:					

تصویر ۲۳- نتیجهی اجرای دستور yum remove perl

همانطور که در تصویر ۲۳ میبینید، درخواست حذف پکیج perl، باعث میشود که yum به سراغ هر پکیجی که از perl استفاده میکند رفته و آنها را نیز پاک کند. مثلا میبینید که اگر perl را پاک کنیم، yum پکیج squid را نیز پاک خواهد کرد. این قابلیت بسیار کاربردی میباشد، چون به ما نشان میدهد که با حذف کردن یک پکیج، چه بلایی ممکن است سر سیستم بیاید.

نصب ریپازیتوریهای جانبی

حال که با ویژگیهای yum بیشتر آشنا شدیم، بیایید به سراغ نصب یک برنامهی دیگر برویم. نرمافزار m3m. یک مرورگر وب میباشد که تحت command line کار میکند. ما میخواهیم این نرمافزار را روی سیستم نصب کنیم. برای این کار:

[root@localhost ~]# yum install w3m

Loaded plugins: fastestmirror

Loading mirror speeds from cached hostfile

- * base: centos.turhost.com
- * extras: centos.turhost.com
- * updates: ftp.linux.org.tr

No package w3m available.

Error: Nothing to do

همانطور که میبینید، yum نتوانست پکیج w3m را در ریپازیتوریهای خود پیدا کند. این امر، یک نکتهی مهم را به ما نشان میدهد. با این که در ریپازیتوریهای yum پکیجهای زیاد و معروفی وجود دارند، اما ممکن است

نیاز به پکیجی داشته باشیم که در این ریپازیتوریها موجود نمیباشد. اینجاست که باید به سراغ ریپازتوریهای Third Party

اگر به خاطر داشته باشید، گفتیم که yum برای دانلود نرمافزار به یک سری ریپازیتوری متصل میشود. دستور yum از فولدر yuk ریپازیتوریهای متفاوت را etc/yum. repos .d برای نگه داشتن فایلهایی که آدرس URL ریپازیتوریهای متفاوت را درون خود دارد، استفاده میکند. بیایید محتویات این فولدر را ببینیم:

[root@localhost ~]# ls -l /etc/yum.repos.d/ total 32

```
-rw-r--r-. 1 root root 1664 Sep
                                    2019 CentOS-Base.repo
-rw-r--r-. 1 root root 1309 Sep
                                    2019 CentOS-CR.repo
-rw-r--r-. 1 root root 649 Sep
                                 5
                                    2019 CentOS-Debuginfo.repo
-rw-r--r-. 1 root root 314 Sep
                                 5
                                    2019 CentOS-fasttrack.repo
-rw-r--r-. 1 root root 630 Sep
                                 5
                                    2019 CentOS-Media.repo
-rw-r--r-. 1 root root 1331 Sep
                                5
                                    2019 CentOS-Sources.repo
-rw-r--r-. 1 root root 6639 Sep
                                5
                                    2019 CentOS-Vault.repo
```

اگر یکی از این فایلها را باز کنید، خواهید دید که در این فایلها، یک سری آدرس URL وجود دارد که شما را به لیستی از آدرسهای URL که شامل لینکهایی به سرورهای ریپازیتوری مخصوص نسخهی کنونی سیستمعامل شما میباشد، میبرد. yum هنگام اجرا، با خواندن این فایل و وصل شدن به URL موجود در فایل، نردیکترین ریپازیتوری به موقعیت شما را پیدا کرده و عملیات مورد نظر شما را انجام میدهد.

همانطور که گفتیم، ما فقط محدود به ریپازیتوریهای پیشفرض موجود در سیستم نیستیم و میتوانیم ریپازیتوریهای معروف و کار آمد که میتوانیم به سیستم اضافه کنیم، ریپازتوری EPEL میباشد. اگر به سایت مربوط به ریپازیتوری EPEL مراجعه کنید، میبینید که برای نصب این ریپازیتوری، باید دستور زیر را در سیستم وارد کنید:

[root@localhost ~]# yum install https://dl.fedoraproject.org/pub/epel/epelrelease-latest-7.noarch.rpm

پس از وارد کردن این دستور، با نمایی نظیر تصویر ۲۶ مواجه میشوید. همانطور که میبینید، با ارائهی URL آدرس URL به دستور yum install دستور yum نود، به آدرس URL ارائه شده متصل شده و فایل لازم جهت نصب ریپازیتوری EPEL را دانلود کرده و طبق معمول، از ما در خواست تایید یا رد نصب این برنامه را میکند. البته برای اضافه کردن ریپازیتوری به سیستم روشهای دیگری نیز وجود دارد، اما ما به آنها نمی پردازیم.

[root@localhost ~] yum install https://dl.fedoraproject.org/pub/epel/epel-release-latest-7.noarch.rpm Loaded plugins: fastestmirror epel-release-latest-7.noarch.rpm الافرود من كند المود على IRM به جاى اتصال به ريبازيتورىهاى اصلى. به آدرس URL اداده شده متصل عي شود و فليل IVRD به جاى اتصال به ريبازيتورىهاى اصلى. URL الافرد عي كند المود على IVRD به جاى اتصال به ريبازيتورىهاى اصلى. URL به المود على IVRD به ا				
Package	Arch	Version	Repository	Size
Installing: epel-release	noarch	7-12	/epel-release-latest-7.noarch	24 k
Transaction Summary				
Install 1 Package Total size: 24 k Installed size: 24 k Is this ok [y/d/N]:		f.	همانطور که میبیند. در این بخش ناه ریبازیتو ریهای اصلی قرار نگرفته است	

تصویر ۲۶- نصب ریپازیتوری EPEL

عال که ریپازیتوری EPEL را نصب کردیم، بیایید بار دیگر نگاهی به فولدر /etc/yum.repos.d/ بیاندازیم: [root@localhost ~]# ls -l /etc/yum.repos.d/
total 40

```
-rw-r--r-- 1 root root 1664 Sep 5 2019 CentOS-Base.repo
-rw-r--r-- 1 root root 1309 Sep 5 2019 CentOS-CR.repo
-rw-r--r-- 1 root root 649 Sep 5 2019 CentOS-Debuginfo.repo
-rw-r--r-- 1 root root 314 Sep 5 2019 CentOS-fasttrack.repo
-rw-r--r-- 1 root root 630 Sep 5 2019 CentOS-Media.repo
-rw-r--r-- 1 root root 1331 Sep 5 2019 CentOS-Sources.repo
-rw-r--r-- 1 root root 6639 Sep 5 2019 CentOS-Vault.repo
-rw-r--r-- 1 root root 1050 Sep 18 2019 epel.repo
-rw-r--r-- 1 root root 1149 Sep 18 2019 epel-testing.repo
```

همانطور که میبینید، اکنون فایلهای مربوط به ریپازیتوری EPEL نیز در این فولدر موجود میباشد.

حال که یک ریپازیتوری جدید اضافه کردیم، میتوانیم باری دیگر اقدام به نصب w3m کنیم:

[root@localhost ~]# yum install w3m

همانطور که میبینید، این بار yum به سراغ آپدیت کردن دیتابیس ریپازیتوری EPEL نیز میرود:

تصویر ۲۵- استفاده از yum پس از نصب ریپازیتوری EPEL

در تصویر ۲۶، میبینید که yum، پکیج w3m را در ریپازیتوری EPEL پیدا کرد. نکتهی جالب این است که yum در تصویر ۲۶، میبینید که dependency، برخی از پکیجها را از خود ریپازیتوریهای اصلی دانلود میکند:

Package	Arch	Version	Repository	Size	
 Installing:					
w3m	x86_64	0.5.3-45.git20190105.el7	<pre> epel</pre>	1.0	
Installing for depend	encies:				
gc	x86_64	پکیج از ریپازیتوری 7.2d-7.el7	base	158	
gpm-libs	x86_64	ا 1.20-7-6.el7 EPEL دانلود میشود. 1.2.1.3-5.el7	base	32	
perl-NKF	x86_64	==== دانلود میشود. 1:2.1.3-5.el7	epel	131	
Fransaction Summary					
		//			
Install Package (-	3 Dependent packages)				
		برخی از dependencyها از			
Fotal download size:	1.3 M	, , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,			
Installed size: 3.2 M		ریپازیتوریهای اصلی دانلو د میشوند.			
Is this ok [y/d/N]:		ريپاريتوريسي استي دانتوت سي سودد			

تصویر ۲۶- دانلود پکیج w3m پس از نصب ریپازیتوری

نکته: در CentOS 8، برنامهی dnf جایگزین yum شده است. این دو برنامه از همه نظر شبیه هم هستند، اما برنامهی dnf سریع تر است.

در بخشهای قبلی، ما پس از دانلود فایل rpm نرمافزار squid، آن را با استفاده از SFTP به لینوکس منتقل کردیم. پرواضح است که این روش در خیلی از اوقات، روش منطقی و مناسبی نیست، اگر قرار است فایلی را ابتدا دانلود کرده و سپس آن را به لینوکس منتقل کنیم، چرا فایل را مستقیما از خود لینوکس دانلود نکنیم؟ این کاری است که ابزار wgetانجام میدهد. wget نرمافزاری است که میتواند با پروتکلهای HTTPS،HTTP و FTP محتوای متفاوت را از وب سرورها دانلود کنند. بیایید بدون اتلاف وقت، به سراغ نصب نرمافزار wget برویم:

[root@localhost ~]# yum install wget

```
...
Installed:
   wget.x86_64 0:1.14-18.el7_6.1
```

Complete!

حال که این نرمافزار را نصب کردیم، بیایید با آن چیزی دانلود کنیم. مثلا اگر به wget بگوییم که google.com را دانلود کند چه میشود؟ آیا با این کار معنی واقعی زندگی را میفهمیم؟ بیایید امتحان کنیم:

[root@localhost ~]# wget google.com

```
HTTP request sent, awaiting response... 200 OK
Length: unspecified [text/html]
Saving to: 'index.html'
```

```
[ <=> 11,878 --.-K/s in 0s
```

2020-04-15 10:21:11 (107 MB/s) - 'index.html' saved [11878]

همانطور که میبینید، wget به google.com متصل شد و فایلی به نام index.html را دانلود کرد. بیایید این فایل را با استفاده از w3m که در بخش قبل دانلود کردیم، مشاهده کنیم:

[root@localhost ~]# w3m index.html

همانطور که در تصویر ۲۷ میبینید، wget فایل HTML صفحهی اول google.com را برای ما دانلود کرده است. البته نمای این صفحه با چیزی که به آن عادت دارید متفاوت است، اما این به دلیل مشاهدهی فایل HTML در محیط شل می باشد.

```
Search Images Maps Play YouTube News Gmail Drive More *

Web History | Settings | Sign in

Google

[______] Advanced search

[Google Search][I'm Feeling Lucky]

Advertising ProgramsAbout Google

© 2020 - Privacy - Terms
```

تصویر ۲۷- مشاهدهی فایل HTML دانلود شده با استفاده از w3m

نکته: برای خروج از w3m، دکمهی q و سپس دکمهی y را روی کیبورد خود فشار دهید.

دانلود یک فایل نیز پروسهای کاملا مشابه دا*ر*د. مثلا:

[root@localhost ~]# wget http://ipv4.download.thinkbroadband.com/5MB.zip

همانطور که میبینید به محض وارد کردن این دستور، wget به سراغ دانلود این فایل میرود. چیزی که در مثال قبل فرصت دیدن آن را نداشتیم این است که wgetبه صورت اتوماتیک، وضعیت دانلود فایل را به ما نشان میدهد، یعنی به ما میگوید که چند درصد از فایل دانلود شده و سرعت دانلود ما چقدر است:

تصویر ۲۸- wget در خروجی، اطلاعاتی در مورد چگونگی دانلود به ما میدهد.

نصب نرمافزار از Source Code

در بخشهای قبل به صورت کامل در مورد چگونگی نصب نرمافزار با استفاده از پکیجهای آماده صحبت کردیم. همانطور که گفتیم، خیلی از اوقات پکیجهای آماده، نرمافزارهای بهروزی را در اختیار ما قرار نمیدهند. البته به دلیل این امر نیز اشاره کردیم؛ اما برخی از اوقات مجبوریم به دلایلی نظیر احتیاج به یک ویژگی جدید، به سراغ نصب آخرین نسخهی نرمافزار فرس که یک پکیج آماده از آخرین نسخهی نرمافزار وجود نداشته باشد، مجبوریم به سراغ نصب از سورس کد برویم.

فرض کنید ما میخواهیم آخرین نسخه نرمافزار squid را روی سیستم نصب کنیم. اگر به سایت squid بروید، می بینید که آخرین نسخهی این نرمافزار، نسخهی ۶٫۱۰ میباشد. با رفتن به صفحهی دانلود این نسخه، می توانیم سورس کد این نرمافزار را دانلود کرده و آن را روی سیستم نصب کنیم. پس بیایید دقیقا همین کار را انجام دهیم. در بخش قبل با نرمافزار wget آشنا شدیم، پس سورس کد نرمافزار را درون خود لینوکس دانلود می کنیم:

[root@localhost ~]# wget http://www.squid-cache.org/Versions/v4/squid-4.10.tar.gz

... 2020-04-15 10:53:47 (418 KB/s) - 'squid-4.10.tar.gz' saved [5256312/5256312]

همانطور که میبینید، فایل سورس کد نرمافزار squid روی سیستم دانلود شد. در حال حاضر فایلهای squid بعد code این نرمافزار درون یک فایل tar.gz قرار دارد. این که مفهوم tar و مفهوم gz چیست را در جلسات بعد به صورت کامل خواهیم دید، اما اگر بخواهیم آنها را به صورت ابتدایی توضیح دهیم، می گوییم که tar، ابزاری است که از طریق آن می توانیم چندین فایل را درون یک فایل قرار دهیم، یا به عبارتی، آرشیو کنیم و gz ابزاری است که با آن فایلها را فشرده سازی یا compress می کنیم. برای درک بهتر، می توان گفت که ترکیب tar و gz، عملکردی مانند فایلهای zip در ویندوز دارد.

حال که فایل سورس کد نرمافزار squid را دانلود کردیم، باید این فایل را از حالت آرشیو و فشرده شده در آوریم. برای این کار، از دستور زیر استفاده میکنیم:

[root@localhost ~]# tar xfvz squid-4.10.tar.gz

```
squid-4.10/SPONSORS
```

همانطور که میبینید، به محض وارد کردن این دستور، سیستم کلیهی فایلها و فولدرهای درون فایل tar.gz میکند. همانطور که گفتیم، بعدا با دستور tar آشنا میشویم، اما با استفاده از آپشن x، به tar

squid-4.10/CONTRIBUTORS

squid-4.10/RELEASENOTES.html

squid-4.10/COPYING

می گوییم که عمل extract را انجام دهد، با آپشن f به tar می گوییم که میخواهیم یک فایل را به ورودی این دستور بدهیم، با آپشن ۷ به tar می گوییم که به صورت verbose عمل کند (یعنی عملیاتی که انجام می دهد را در شل به ما نشان دهد) و در نهایت با آپشن z، به tar می گوییم که میخواهیم فایلی که با فرمت gz فشرده سازی شده است را decompress کند.

حال بیایید نگاهی به فولدرهای موجود بیاندازیم:

[root@localhost ~]# ls -l

```
total 5144
-rw-----. 1 root root 1257 Mar 20 10:48 anaconda-ks.cfg
drwxr-xr-x. 16 1000 1000 4096 Jan 20 06:37 squid-4.10
-rw-r----. 1 root root 5256312 Jan 20 08:25 squid-4.10.tar.gz
```

همانطور که میبینید، یک فولدر جدید به اسم squid-4.10 برای ما به وجود آمده که اگر به محتویات آن نگاهی بیاندازیم، میبینیم که سورس کد نرمافزار squid که همین الان آن را اکسترکت کردیم، میباشد:

[root@localhost ~]# cd squid-4.10 [root@localhost squid-4.10]# ls -l

```
1 1000 1000
                            3818 Jan 20 06:21 QUICKSTART
-rw-r--r-.
-rw-r--r-.
            1 1000 1000
                            1513 Jan 20 06:21 README
-rw-r--r-.
            1 1000 1000
                           30995 Jan 20 06:37 RELEASENOTES.html
            2 1000 1000
                            4096 Jan 20 06:22 scripts
drwxr-xr-x.
-rw-r--r-- 1 1000 1000
                            4659 Jan 20 06:21 SPONSORS
drwxr-xr-x. 34 1000 1000
                           12288 Jan 20 06:37 src
            3 1000 1000
                            4096 Jan 20 06:37 test-suite
drwxr-xr-x.
            8 1000 1000
                            4096 Jan 20 06:37 tools
drwxr-xr-x.
```

اگر وارد فولدر src شوید، میتوانید کلیهی کدهای squid که اکثرا با زبان C نوشته شدهاند را ببینید و تا دلتان میخواهد آنها را تغییر دهید. اما ما کاری با محتویات سورس کد نداریم و فقط میخواهیم آن را نصب کنیم. برای این که یک نرمافزار را از طریق سورس کد نصب کنیم، اول باید محیط سیستم را برای نصب آن نرمافزار آماده کنیم. در فولدر اکثر نرمافزارهایی که به صورت سورس کد دانلود میکنیم، یک اسکریپت به نام configure وجود دارد. کاری که این اسکریپت انجام میدهد، آمادهسازی سیستم برای کامپایل و نصب آن نرمافزار میباشد. مثلا این اسکریپت چک میکند که آیا dependencyهای مورد نیاز برنامه در سیستم نصب هست یا نه رسیانه، کامپایلر C روی سیستم نصب هست یا نه و….

خوب، بیایید این اسکریپت را اجرا کنیم. برای اجرای این اسکریپت، باید نام این اسکریپت را به صورت زیر وارد کنیم:

[root@localhost squid-4.10]# ./configure

شاید این امر کمی برایتان عجیب باشد، اما اگر ما نام configure را بدون /. بنویسیم، bash فکر میکند که configure یک دستور است و به دنبال اجرای آن دستور میرود. اما ما با قرار دادن /.، به bash میگوییم دمایل configure یک دستور است و به دنبال اجرای آن دستور میرود. اما ما با قرار دادن /.، به bash می باشد که فایل configure موجود در همین فولدر را اجرا کند. علامت نقطه (.) نشان دهنده ی فولدر کنونی میباشد و با استفاده از / و نوشتن نام فایل، می گوییم که چه فایلی از فولدر کنونی باید اجرا شود. خوب وقتی این دستور را وارد کنیم، با پیغامی که در صفحه ی بعد می بینید مواجه می شویم:

```
checking for a BSD-compatible install... /usr/bin/install -c checking whether build environment is sane... yes checking for a thread-safe mkdir -p... /usr/bin/mkdir -p checking for gawk... gawk checking whether make sets $(MAKE)... yes checking whether make supports nested variables... yes checking whether UID '0' is supported by ustar format... yes checking whether GID '0' is supported by ustar format... yes checking how to create a ustar tar archive... gnutar checking whether to enable maintainer-specific portions of Makefiles... no checking for cc... no checking for cc... no configure: error: in `/root/squid-4.10': configure: error: no acceptable C compiler found in $PATH See `config.log' for more details
```

همانطور که میبینید اسکریپت configure به ما گفته که روی سیستم ما، کامپایلر c را پیدا نکرده است. پس باید به سراغ نصب کامپایلر c برویم. با کمی جستجو، میبینیم که نسخهی ع نرمافزار squid، احتیاج به کامپایلر c++ و همچنین پکیج binutils نیز دارد. ما در سیستمهای لینوکسی، از کامپایلرهای gcc یا c++ و برخی زبانهای c++ و برخی زبانهای c++ و برخی زبانهای c++ و برخی زبانهای دیگر میباشند استفاده میکنیم. این کامپایلرها، هم نرمافزار آزاد و هم مجانی میباشند. برای نصب این کامپایلرها، از yum کمک میگیریم:

[root@localhost squid-4.10]# yum install gcc gcc-c++ binutils

نکته: همانطور که میبینید با نوشتن نام چند نرمافزار پشت سر هم، میتوانیم با استفاده از yum چندین نرمافزار را با یک خط دستور، نصب کنیم.

پس از اتمام نصب این کامپایلرها، بار دیگر به سراغ اجرای اسکریپت configure می رویم:
[root@localhost squid-4.10]# ./configure]

همانطور که میبینید، این بار پس از اجرای این اسکریپت، خطایی به ما نشان داده نمیشود و اسکریپت شروع به آمادهسازی محیط سیستم برای نصب نرمافزار میکند. شاید برایتان سوال باشد که configure دقیقا چه فولدری از سیستم را آمادهی نصب squid میکند. به صورت پیشفرض، squid خود را در فولدر /usr/local/squid خود را در و نولدر /usr/local/squid نصب میکند. اگر بخواهید موقعیت نصب را تغییر دهید، میتوانید با اضافه کردن آپشن = prefix - و نوشتن موقعیت جدید نصب، برنامه را در جایی دیگر نصب کنید. اما ما با تنظیمات پیشفرض جلو می رویم.

پس از این که اسکریپت کار خود را تمام کرد، میتوانیم به سراغ کامپایل (یا اگر بخواهیم دقیقتر بگوییم، build) squid برویم. برای این کار، از دستور make all استفاده میکنیم:

[root@localhost squid-4.10]# make all

پس از وارد کردن این دستور، باید مدت زمان زیادی منتظر کامپایل شدن برنامه بمانیم. تا برنامه کامپایل می میشود، بیایید کمی در مورد دستور make all صحبت کنیم. وقتی که اسکریپت configure به درستی اجرا شود و کار خود را انجام دهد، برای ما یک فایل جدید به نام Makefile به وجود می آورد. فایل task فایلی است که در آن یک سری task برای کامپایل کردن سورس کد نوشته شده است. این فایل، از روی یک فایل دیگر، به نام Makefile ایجاد می شود.

پس از این که عملیات کامپایل پایان یافت، باید با استفاده از دستور make install، فایلهای کامپایل شده را نصب كنيم:

[root@localhost squid-4.10]# make install

کاری که این دستور انجام میدهد، کپی کردن کلیهی باینریهای ایجاد شده (یا همان فایلهای کامپایل شده) توسط make all در موقعیتهای مربوطه در هارد دیسک سیستم میباشد. در واقع این دستور فایلهای اجرایی، مستندات، لایبرریها و... برنامه را در موقعیتهای مربوطه، کپی میکند.

پس از اتمام کار دستور make install، میتوانیم به محل نصب squid برویم و نگاهی به محتویات آن بياندازيم:

[root@localhost share]# cd /usr/local/squid/ [root@localhost squid]# ls -l

total 4

```
drwxr-xr-x. 2 root root
                          38 Apr 16 13:48 bin
drwxr-xr-x. 2 root root 221 Apr 16 13:51 etc
drwxr-xr-x. 2 root root 4096 Apr 16 13:48 libexec
drwxr-xr-x. 2 root root
                          19 Apr 16 13:48 sbin
                          59 Apr 16 13:48 share
drwxr-xr-x. 5 root root
drwxr-xr-x. 5 root root
                          42 Apr 16 13:48 var
```

در هر کدام از این فولدرها، یک سری فایل مربوط به راهاندازی squid وجود دارد. مثلا در فولدر share، فایل manpage این برنامه وجود دارد، یا مثلا در فولدر sbin، فایل باینری اجرایی squid وجود دارد.

بیایید سعی کنیم squid را با استفاده از فایل باینری آن اجرا کنیم:

[root@localhost squid]# cd sbin/ [root@localhost sbin]# ls

squid

[root@localhost sbin]# ./squid

WARNING: Cannot write log file: /usr/local/squid/var/logs/cache.log /usr/local/squid/var/logs/cache.log: Permission denied messages will be sent to 'stderr'.

همانطور که میبینید، فایل باینری squid، به ما یک warning میدهد، چرا که این فایل اجازهی نوشتن ogاهای خود در فولدر ذکر شده را ندارد و به همین دلیل، logها را درون STDERR قرار میدهد. این یکی از مسائلی است که هنگام نصب برنامه از روی سورس کد باید به آن توجه کنیم. یعنی پس از نصب برنامه، باید permissionهای برنامه را نیز به درستی تنظیم کنیم. البته این مسئلهای نیست که در حال حاضر بخواهیم به آن بپردازیم.

نکتهای که باید به آن توجه کنید این است که ما هر برنامهای را که از طریق سورس کد نصب کنیم، توسط rpm و yum قابل مشاهده یا حذف کردن نخواهند بود. مثلا:

[root@localhost squid]# rpm -q squid

squid-3.5.20-12.el7_6.1.x86_64

همانطور که میبینید، rpm به ما نسخهی ۳٫۵ نرمافزار squid را نشان میدهد، در حالی که ما نسخهی ٤٫١٠ را نیز نصب کردهایم. دلیل این است که ما squid را با استفاده از یک پکیج rpm نصب نکردیم، پس هیچ راهی وجود ندارد که rpm بتواند آن را ببینید و از وجود آن اطلاع داشته باشد.

نرمافزار yum نیز دقیقا همین رفتار را خواهد داشت. مثلا:

[root@localhost ~]# yum remove squid

Removed:

squid.x86_64 7:3.5.20-12.el7_6.1

Complete!

همانطور که میبینید ما با استفاده از این دستور، نرمافزار squid را پاک کردیم، اما اگر به فولدر (usr/local/squid/ squid/ برویم، میبینیم که نسخهای که خودمان کامپایل کردیم هنوز سرجای خود وجود دارد؛ پرا که yum نسخهی ۳٫۵ نرمافزار squid را پاک کرده است.

نصب کردن نرمافزار از طریق source code مشکلات دیگری نیز برای ما ایجاد میکند. برای مثال، اگر در جایی از سیستم سعی کنید دستور squid را اجرا کنید، میبینید که bash به شما ارور میدهد:

[root@localhost ~]# squid

-bash: /usr/sbin/squid: No such file or directory

دلیل این است که موقعیتی که در آن باینری squid قرار گرفته، درون متغیر PATH شل وجود ندارد. علاوه بر این، حتی manpage دستور squid را نیز نمیتوانید مشاهده کنید، چون manpage آن در فولدر استاندارد مربوط به manpageها قرار نگرفته است.

این فقط بخشی از مشکلاتی بود که با نصب کردن نرمافزار از روی سورس کد به وجود می آید. البته کلیهی این مشکلات را می توان حل کرد، ولی این کار زمانبر خواهد بود. پس همانطور که میبینید، بهتر است تا زمانی که مجبور نشدهایم، به سراغ نصب برنامه از سورس کد نرویم و از ابزارهایی مثل yum و rpm برای نصب برنامهها استفاده کنیم، چون آنها کار ما را بسیار راحت می کنند.

نکته: همانطور که گفتیم، rpm و yyum و yyum و rpm موجود میباشند. در سیستمهایی که Red Hat-based میباشند. در سیستمهای Red Red یا openSUSE یا SUSE استفاده می کنند، دستور rpm موجود میباشد و دقیقا مانند rpm در سیستمهای Debian- کار می کند. اما در آن، پکیج منیجر zypper جایگزین yum میباشد. در سیستمهای -based نرمافزار gpkg معادل برمافزار yum و apt-cache و apt-cache معادل نرمافزار yum میباشند. این نرمافزارها بسیار شبیه هم میباشند اما برخی از آپشنهای آنها با هم متفاوت است. البته ما فعلا به پکیج منیجرهای سایر توزیعها نمی پردازیم.

بررسی Checksum برنامهی دانلود شده

ما در بخش قبل یک سری کد را دانلود کردیم، آنها را کامپایل کردیم و روی سیستم نصب کردیم. معمولا برای دانلود سورس کد هر برنامه، به وبسایت اصلی آن برنامه وصل میشویم. خیلی از اوقات آن وبسایتها ما را به یک سری mirror ارجاع میدهند. سوال این است که ما از کجا میتوانیم مطئن باشیم که کسی یکی از mijack را hijack نکرده و مثلا یک قطعه کد به سورس کد برنامه اضافه نکرده باشد؟ آن قطعه کد میتواند یک backdoor باشد که از طریق آن میتوانند سیستم شما را کنترل کنند. اینجاست که باید در مورد روشهای بررسی یکپارچگی فایل صحبت کنیم.

ما میتوانیم با استفاده از الگوریتمهای Hash، نظیر (SHA (Secure Hash Algorithm، یکپارچگی یا SHa (Secure Hash Algorithm، یک فایل دانلود شده را بررسی کنیم. فرض کنید میخواهیم یکپارچگی فایل سورس کد برنامهی squid را که در چند بخش قبل دانلود کردیم، بررسی کنیم. اگر به بخش دانلود وبسایت squid برویم، لینکی به نام sig

تصوير ۲۹- لينک مشاهدهی اطلاعات Checksum برنامهی squid

با کلیک بر روی این لینک، یک فایل asc. روی سیستم شما دانلود میشود. روشهای زیادی برای بررسی Checksum بسته با توجه به فایل asc. وجود دارد، اما ما سادهترین روش را یاد میگیریم. برای مشاهدهی محتویات این فایل، کافی است فایل asc. دانلود شده را توسط مرورگر خود باز کنید:

تصویر ۳۰- مشاهدهی محتویات فایل asc.

همانطور که میبینید اطلاعات متفاوتی در مورد پکیج squid-4.10.tar.gz در این فایل وجود دارد. ما به دنبال مقدار SHA1 این پکیج هستیم. حال که این مقدار را داریم، به سیستم لینو کسی خود میرویم و با استفاده از دستور sha1sum، مقدار SHA1 فایلی که روی لینوکس دانلود کردیم را بررسی میکنیم:

حال باید این مقدار را با مقدار SHA1 موجود در فایل asc. مقایسه کنیم. همانطور که میبینید این مقادیر با هم برابر هستند، پس پکیج ما سالم میباشد.

تحقيق: لايسنس GPL چيست؟

لایسنس GPL، یک لایسنس برای نرمافزارهای آزاد یا Free Software میباشد. این لایسنس به کاربر اجازه میدهد که از نرمافزار استفاده کند، آن را تغییر دهد و همچنین آن را کپی کند. به علاوه، کاربران میتوانند نسخههایی از برنامه را با اعمال تغییرات یا بدون اعمال تغییرات بفروشند یا اهدا کنند.

البته فروش و اهدای نرمافزار ملزم به قبول دو شرط زیر میباشد:

- همراه نرمافزار، حتما باید یک کپی از سورس کد برنامه، یا اطلاعاتی در مورد چگونگی دسترسی به سورس کد برنامه وجود داشته باشد.
- لایسنس نرمافزار نمی تواند حذف شود یا تغییر یابد. به عبارت دیگر لایسنس نرمافزار باید همیشه GPL
 باشد.

اگر کاربر این دو شرط را قبول نکند، همچنان میتواند نرمافزار را برای خود تغییر دهد و از آن استفاده کند، اما نمیتواند آن را بفروشد یا اهدا کند.

GPL چندین نسخهی متفاوت دارد؛ معروفترین آنها GPLv2 و GPLv3 میباشند. کرنل لینوکس، از GPLv2 استفاده میکند.

(اطلاعات بیشتر در مورد <u>GPLv3</u>، <u>GPLv3</u>)

تحقيق: FHS چيست؟

خیلی از کاربران لینوکس، بخش زیادی از وقت خود را در سیستمهای ویندوزی گذراندهاند و به همین دلیل، فولدرهای مهم و ساختارهای آن در لینوکس برای آنها ناآشنا میباشد. مثلا ما میدانیم که به صورت پیشفرض، ویندوز در درایو Cریخته میشود و فولدر C:\Windows\System32 لایبرریها و فایلهای اجرایی مهم ویندوز را درون خود دارد. اما در لینوکس چه؟

ما در لینوکس مفهومی به نام درایو D، C و... یا به عبارت دیگر، Driver Letter نداریم. به جای همه ی اینها، یک /، و چندین دایرکتوری (فولدر) با نامهای عجیب داریم. FHS یا Filesystem Hierarchy Structure، ساختار فایل سیستمهای لینوکسی را تعریف می کند. در واقع، FHS قصد دارد چگونگی سازماندهی فولدرها در لینوکس و این که چه فایلهایی باید در چه فولدرهایی قرار گیرند را استانداردسازی کند. اکثر توزیعهای لینوکسی ازساختارهای ذکر شده در FHS پیروی می کنند؛ اما بعضا ممکن است کمی از آن طفره بروند. ساختار دایرکتوریهای فایلسیستم در FHS، به شرح زیر می باشد:

/ •

همه چیز در سیستمهای لینوکس، در دایرکتوری /، که به آن دایرکتوری روت میگویند، قرار دارد. میتوانید / را مانند درایو \Citex در ویندوز ببینید؛ البته همانطور که گفتیم در لینوکس مفهومی به نام Driver Letter وجود ندارد. میدانیم که در سیستمهای ویندوزی، پارتیشنهای متفاوت از هارد شما با Driver Letterهای متفاوت شناخته میشوند، اما در لینوکس، پارتیشنها به عنوان یک دایرکتوری درون / شناخته میشود.

/sbin o/bin •

در این دو دایر کتوری، فایلهای باینری (فایلهای اجرایی، یا نرمافزارها) سیستم قرار می گیرند. در هر دوی این دایر کتوریها، فایلهای اجرایی لازم برای بوت کردن سیستم (مثل دستور mount) قرار می گیرد.

تفاوت اصلی بین sbin/ و bin/ در این است که sbin/، فایلهای اجرایی ضروری سیستم را درون خود دارد.

/boot •

در این دارکتوری، فایلهای لازم برای بوت کردن سیستم وجود دارد. مثلا فایلهای بوتلودر و فایلهای کرنل لینوکس در این دایرکتوری قرار دارند. معمولا این دایرکتوری در یک پارتیشن مجزا در سیستم شما قرار می گیرد.

/etc •

در این دایرکتوری، کلیهی فایلهای لازم برای پیکربندی (configuration) نرمافزارهای متفاوت و برنامههای سیستمی وجود دارد. اگر بخواهیم یک سرویس نظیر squid را پیکربندی کنیم یا تنظیمات شبکهی سیستم را عوض کنیم، باید به سراغ فایلهای موجود در این دایرکتوری بیاییم.

/home •

دایرکتوری home/، مکانی است که به هر کدام از کاربران سیستم، یک دایرکتوری جهت ذخیرهی فایلهای شخصی اختصاص داده میشود. دایرکتوریهای موجود در home/، همنام username کاربر میباشند. مثلا اگر در سیستم کاربری به نام Behnam وجود داشته باشد، این کاربر یک دایرکتوری اختصاصی به آدرس home/Behnam/ خواهد داشت. هر دایرکتوری درون home/، میتواند تنظیمات شخصی کاربر، کلیدهای SSH کاربر و ... درون خود داشته باشد.

/lib •

این دایر کتوری کلیهی لایبرریهای مورد نیاز برای عملکرد صحیح فایلهای اجرایی موجود در bin/ و sbin/ را درون خود دارد. ماژولهای کرنل نیز در این دایر کتوری قرار دارند.

/usr/sbin ₀/usr/bin ،/usr •

دایر کتوریهای usr/، برای ذخیرهی فایلهایی که وجود آنها برای بوت کردن سیستم واجب نیست، استفاده می شود. به عبارت دیگر، هر وقت یک نرمافزار جانبی نظیر squid را روی سیستم خود نصب کنید، فایلهای اجرایی و لایبرریهای آن در usr/sbin ،/usr/bin/ و usr/lib/ قرار خواهد گرفت.

/usr/local •

این دایر کتوری یک نسخهی ویژه از usr/ میباشد که درون خود دایر کتوریهای sbin ،bin و sbin از را دارد. این دایر کتوری مکانی است که به کاربران اجازه میدهد نرمافزارهای دلخواه خود را که از ریبازیتوریهای خود توزیع نیامده، بدون نگرانی در مورد دستکاری کردن فایلهای اصلی توزیع، نصب کنند.

/opt •

دایر کتوری opt/و usr/local/ عملکردی شبیه به هم دارند. بر خلاف usr/local/ که در آن دایر کتوریهای sbin ،bin و lib بین هر نرمافزاری که نصب می کنیم به اشتراک گذاشته شود، در opt/، هر نرمافزار در یک دایر کتوری جداگانه قرار می گیرد و درون آن دایر کتوری، دایر کتوریهای sbin ،/bin/ و lib/ وجود خواهد داشت.

یعنی اگر squid را در usr/local/ نصب کنیم، فایلهای باینری و لایبرری آن در squid را در usr/local/lib/ قرار می گیرد. اما اگر squid را در usr/local/bin/ قرار می گیرد. اما اگر opt/squid/sbin ،/opt/squid/bin/ و opt/squid/bin/ و opt/squid/bin/ و opt/squid/lib/ و opt/squid/lib/

البته نرمافزارهایی که در opt/ نصب میکنیم مجبورنیستند دایرکتوریهای bin و... را درون خود داشته باشند و به همین دلیل، این دایرکتوری معمولا توسط نرمافزارهایی که از ساختار FHS پیروی نمیکنند (مثل نرمافزارهای غیر آزاد یا غیر اُپن سورس) استفاده میشود. منطق پشت ساختار opt/ این است که اگر کاربر بخواهد نرمافزاری را پاک کند، میتواند به سادگی دایرکتوری آن نرمافزار را در opt/ پاک کند، بدون این که نگران پاک شدن فایلهای مربوط به سایر نرمافزارها باشد.

/root

این دایر کتوری، دایر کتوری مخصوص کاربر root میباشد که فقط کاربر root به آن دسترسی دارد. به عبارتی دیگر، این فولدر، فولدر home کاربر root میباشد.

/var <

این دایر کتوری، مخصوص ذخیرهی فایلهایی هست که حجم متغیری دارند. بیشتر از این دایر کتوری برای ذخیرهی ogاهایی که توسط سرویسهای متفاوت سیستم ایجاد میشود، استفاده میشود.

/dev •

سیستمهای لینوکسی همه چیز را به عنوان یک فایل میبینند؛ یعنی حتی سخت افزارهای سیستم نیز به عنوان یک فایل در نظر گرفته میشوند. در دایرکتوری dev/، یک سری فایل ویژه وجود دارد هر کدام، نمایان کنندهی یک سختافزار میباشند. این فایلها، فایلهای همیشگی که به آنها عادت داریم نیستند، اما نمای یک فایل را دارند. مثلا فایل dev/sda/ نمایان کنندهی اولین درایو SATA در سیستم میباشد. اگر بخواهیم آن درایو را پاریتیشن کنیم، باید به نرمافزار پارتیشنبندی بگوییم که dev/sda/ را برایمان پارتیشنبندی کند.

علاوه بر سختافزارها، این دایرکتوری یک سری شبه-سختافزار را نیز درون خود دارد که نمایان کننده ی سختافزارهای واقعی نمیباشند. مثلا dev/random/ اعداد تصادفی ایجاد میکند و dev/null/ فقط یک ورودی دریافت میکنند و آن را دور میریزد. مثلا اگر خروجی یک دستور را درون dev/null/ پایپ کنیم، آن خروجی کاملا دور ریخته میشود.

proc/ وsys/

دایر کتوری proc/ و sys/ نیز دارای شبه فایل هایی هستند که نمایانگر چیزی فراتر از یک فایل می باشند (دقیقا مثل فایل های موجود در dev/).

دایر کتوری proc/، فایلهایی را که نمایانگر اطلاعات در مورد همهی پراسسهای روی سیستم میباشد را درون خود نگهداری میکنند و دایر کتوری Sys/ شامل کلیهی فایلهایی که به شما اجازهی تعامل با کرنل را میدهند، میباشد. با این حال، برخی از فایلهای مربوط به کرنل درون proc/sys/ ذخیره میشوند.

/srv •

این دایر کتوری برای ذخیرهسازی فایلهایی که یک سرور با بیرون به اشتراک میگذارد، میباشد. مثلا فایلهای یک وب سرور، درون srv/www/ قرار می گیرند، چون فایلهای مربوط به یک وبسایت باید با بیرون به اشتراک گذاشته شود.

/media ₀/mnt •

اگر به سیستم خود یک دیسک USB (فلش مموری، هارد اکسترنال و...) یا یک دیسک NFS، یا به عبارت دیگر، هر چیزی که دارای یک فایلسیستم باشد متصل کنید، این فایلسیستمها در mnt و media/ قابل مشاهده خواهند بود.

قبلا دایر کتوری mnt/ برای هر دیسکی که به سیستم متصل می کردیم استفاده می شد، اما امروزه باید از mnt/ برای درایوهای NFS و سایر دیسکهایی که بلند مدت به سیستم متصل خواهند بود و از media/ برای فلش مموری، سیدی و ... استفاده کنیم.

/dev/shm / var/tmp /tmp

دایر کتوری tmp/، برای ذخیرهی فایلهای موقتی که پس از ریبوت سیستم به آنها احتیاج نداریم، استفاده میشود. لینوکس هنگام بوتشدن، کلیهی محتویات tmp/ را پاک میکند.

محتویات دایرکتوری var/tmp/، پس از ریبوت پاک نمیشوند، پس این دایرکتوری به درد ذخیرهی فایلهای cache که به آنها احتیاج داریم میخورد.

دایر کتوری dev/shm/ یک RAM کوچک میباشد و هر فایلی که در این قسمت ذخیره شود، پس از خاموش شدن سیستم پاک میشود. این دایر کتوری، بهترین بخش سیستم برای نگهداری فایلهای محرمانه و مهم نظیر پسووردها میباشد، چون این اطلاعات هیچ وقت روی هارد دیسک ریخته نمیشوند، بلکه روی RAM قرار می گیرند و پس از خاموش شدن سیستم از بین می روند. البته باید حواستان به permission فایلهایی که در این دایر کتوری قرار می دهید باشد، چون اگر فایلهای موجود در این دایر کتوری را همه بتوانند بخوانند، خاک بر سرتان خواهد شد.